106/1110

DE SANCTA ROSALIA
Carmen.
D. Francisco Baronio
Auctore

D. FRANCISCI BARONII

DE DIVA ROSALIA

CARMEN.

AD ILLVSTRISSIMVM D. DON MARIVM GAMBACVRTA MARCHIONEM MOTTÆ PRÆTOREM.

Don Ioannem Roxas, D. Ioseph Antonium Ballo
Baronem Calattuuo, Lancellottum Castelli
Baronem Gruttaliarũ, D. Franciscum
Rossel, Cap. Martinum de Pinedo,
D. Vincentium Gambacurta
Senatores PPQ. CC.

PANORMI,

Ex Typographia Decij Cyrilli. M. DC. XXX.
Imp. de la Riha V.G. Imp. de Blasc. P.

ILLVSTRISSIMO DOMINO

DON MARIO GAMBACVRTA

MARCHIONI MOTTÆ

PRAETORI

Don Ioanni Roxas, Don Ioseph Antonio Ballo Baroni Calattuuo, Lancellotto Castelli Baroni Gruttaliarum, Don Francisco Rossel, Cap. Martino de Pinedo, D. Vincẽtio Gambacurta Senatoribus

F.

SCRIPSI *sacra promiscua tempori ex tempore, Senatus Illustrissime. Horum delectus habitus. D. Rosalia prætulit facem. Vendicent lucem. Lux Ascetriæ non ingrata. Vmbra Panormitani Senatus opportuna. Lux vmbræ opitulatrix. Vmbra sibi fauctrix. Arriserint ne suadeo. Dulcis Rosaliæ nuncupatio. Debita & Patriæ Patribus reuerentia. Illa ad difficillima quæque sibi muniat viam; hi doctiorum aures, auras potentiorum aucupentur. Non exanimabit opusculum Criticus, non Cato. Bona igitur exibit alite. Diuina, humanaque virtus prouehet, vis inuehet. Qui Diuam venerantur, excipient. Qui te, Senatus Illustrissime, suspiciunt, colent.*

Vtro-

Vtrobiquè tutum. Rosaliæ sibi satis decor suus: satis & tibi decus tuum, quod ita magnum est, vt ipsi quidem fieri nulla ferè possit accessio. Quantum enim tibi vrbẽ Panormitanam hac tempestate administranti Vrbanus Oct. P.M. decoris creat, dum in Martyrologij Romani albo nostræ Rosaliæ nomen inscribit? Quoties ille inter huiusce fastus triumphatrici Rosaliæ plaudit, toties tuæ quidem fortunæ gratulatur & gloriæ. Quoties cælesti Rosaliæ rore delibutę Apes Italiam, Siciliamquè diuo melle circumfluunt, toties tui magnitudinem nominis æternitati commendant. Quoties denique in orbe Vaticano Rosaliæ nomen sonat, toties in Panormitana vrbe tua cõparata dignitas, honosquè celebratur. Vrbani Oct. P.M. laus emori numquam potest, cum in Rosaliæ immortalitate seruata floreścat in dies: tua vero gloria nulla vnquam obliuione delebitur, cum Pontificis innixa patrocinio, Diuæquè Regiæ prouecta potentia in omnes omnium orbis terrarum partes euagetur. Hinc non alium ego, nec libellus Mæcenatem, quam te, senatus Illustrissime delegit. Tu ergo pro tua humanitate lætus excipe, auctoritate promoue, virtute defende. Vale, & æternũ viue. Panormi tertio nonas Maias anno à Virginis puerperio xxx *supra* CIↃ *DC.*

Illustriss. Dominat. Vestr.

Seruus addictissimus

Don Franciscus Baronius

REVERENDI PATRIS FRATRIS

CLEMENTIS BISBONENSIS

ORDINIS SANCTI AVGVSTINI DISCALCEATORVM.

AD AVCTOREM
Epig.

Dum tu Baronius flores, & lilia tractas,
Et tua replétur dulcia corda rosis:
Te violam, atq; rosam, nardum, te lilia dicam,
Quæ rigat irriguis pulcher Oretus aquis.
At merito rosa Rosaliæ carmina sacrat,
O rosa: crede mihi munera odoris habes.

IACOBI VITALIS
Ad auctorem.

SVrgat opus, peragretq; celer regna extima mundi,
Quod Rosalia fouet, cui Rosalia fauet.
Ne rigidos timeat perfricta fronte Catones,
Si qua nota est, Diua hac auspice, tota perit.
Sic operis viuent in plurima sæcula honores,
Incola sic Triquetræ nobile cernet opus.

Iam

Iam Rosalia præit, lumenquè in lumine præfert,
Qua duce ridet honos, qua duce viuit opus.

DON IOSEPH LA VALLE.

INclyta quæ vixit regali gloria monti,
Dum caneret grato gutture vatis Olor.
Altera nunc priscis resonant modulamina saxis,
Præclarumquè refert Aurea Concha sonum.
Sic decus emeritum sublimi in sede reuixit,
Famaquè per nostras itquè, reditquè plagas.
Occidet haud vnquam Mons ò tua gloria, Olori
Haud minor hic docto carmine vernat Olor.

IN TVRCICAM NAVIM.

QVÆ PESTEM ANNO MILLESSIMO SEXCENTESIMO VIGESIMO QVARTO IN VRBEM PANORMITANAM INVEXIT, EIVSDEM VRBIS imprecatio.

AGGREDITVR me sæua lues, passimq; per artus
Insinuat serpẽs se malefida meos.
Dispereat, quæ grande malum, quæ grande venenum
Prima meis vexit cymbula viscеribus.
Æole, qui æolio deuincis carcere ventos,
Cur tibi vesanis non data porta Nothis?
Quo pelagi quaterent factovelut agmine, fluctus,
Et cœlum elatis fluctibus obruerent.

Tuquè æther, qui dira foues Iouis arma, ſupremo
Cur tua non fudit dextera ab axe faces?
Quo cœlo demiſſa nouis noua ſpicula flammis
Neptuni impeterent regna ſuperba Ducis.
Sic vndis aggreſſa ratis, ſic vſta ſagittis
Iſta meas certe non tenuiſſet aquas.
Pandite nunc Ciues hoſtilibus oſtia cymbis,
Oſtia quæ cymbis vix adeunda meis.
Vſquè dolos, fraudeſq; hoſtes meditãtur in hoſtes,
Vſquè ſuis hoſtes hoſtibus arma parant.
Excidium quo marte ferant, ſceleriſquè peracti
Imprimat effuſi ſanguinis vnda notas.
Exitiumuè ſtruant populis techniſque, doliſque,
Et faciant cautos damna aliena Duces.
Nulla quidem ponenda tuo fiducia in hoſte eſt,
Nullaquè ſunt hoſtis dona probanda tui.
Munera cum Priamus gaudens excepit, & vrbis
Excidium vidit, diſſidiumquè ſuæ.
Et qua coniectos peramatis mænibus ignes,
Mæniaquè ardentes depopulare faces.
Regaliquè alto collabi è culmine ſedes,
Et ſolui in cineres templa ſuperba Deum.
Qua galeas, clypeoſquè Ducum, gladioſq, tubaſq;
Vidit, & hoſtili colla reſecta manu.

Qua

Qua mare ſanguineos ad litora voluere fluctus,
Telluriſquè nouo tingier imbre ſinum.
Quid memorẽ fortes manibus poſt terga reuĩctis
Hoſtibus iniectos in fera vincla Duces:
Matronaſquè comis per lactea colla ſolutis
Aurea complentes quæſtubus aſtra nouis.
Hęc Gnati interitum, ſortem dolet iſta parentis,
Exitiumquè ſui Coniugis illa gemit.
Dicite, qui Amphipolis coluiſtis mænia, qui Rex
Haud ſtricto hoſtiles vicerit enſe manus?
Nonne quaſi immensũ licet hic ſuperauerit orbẽ,
Duraquè in inuictos ſtrinxerit arma viros:
Cũ tamen haud poſſet valido in certamine Graios
Vincere, & imperij ponere fræna ſui;
Inſidias ſtruxit varias, varijſquè potentum
Pellexit donis aſpera corda Ducum.
Et tulit exitium donis, vrbiſquè ſubactæ
Iniecit ridens in fera vincla pedes.
Nunc quid dona velint accepta ex hoſte, nepotes
Diſcite; ſæpe ferunt dona inimica necem.

DE DIVA ROSALIA POEMA PRIMVM.

ET partum decus, & partos tibi læ-
tus honores,
Dum refugis, latitasque; canam
Rosalia: latentem
Tu lustris mihi pande viam noua
lustra petenti;
Hæc tibi inaccessis via non est inuia lustris,
Nutantesque meos in carmina dirige gressus.
Vix patriam Rosalia domum, vix regia Regis
Guilelmi læto decreuerat atria gressu,
Ambitosque animo mundi contemnere honores.
Cum secum hæc: ergon segnis nil mente reuoluis,
Quod dignum Rosalia tuo sit sanguine? sanguis,
Et proauum genus, & patriam, seriemque nepotum
Haud astris æquare mihi sat visus olympi est.
Facta genus, patriamque ferunt præclara. quid ergo?

Matura

Matura Rosalia fugam, silicumquè latebris
Abdere, sic viuent in sæcula Patris honores.
Tu Virgo mihi defer opem, tu numen olympi
Tẽde manus, cæloquè meis, precor, annue cæptis.
Vix ea, cum subito muliebrẽ è corpore mundũ
Secreta exultans Rosalia in sede reponit,
Et teneros operit consumptis vestibus artus,
Præduraquè latus præcingit fune; comasquê
Explicat implicitas, Zephyris volitantibus, auro.
Nuda pedes, duro gaudens innixa bacillo
Carpit iter Rosalia suum, comitatur euntem
Cælituum chorus: ipsa alacri modulamine cõplet
Sidera, iãque alacri resonant modulamine colles.
Dicta lugentem pennis instructa per vrbem
Fama volat, Patrisquè volans allabitur aures,
Iam Sinibaldiacam fugisse e limine alumnam.
Qua caput illacrimans quassat, qua turbidus auras
Inspicit, & palmis palmas superinijcit vltro,
Quaquè pedum crebro penetralia proterit ictu.
Poscit equos, simul arma vocat, gẽtẽquè requirit.
Sicut apũ summo cum deuolat agmen olympo,
Siderea sque secans, alis stridentibus, auras
Itquè, reditquè viam, cellasquè in rupe reuisit.
Insonuit murmur, magnũq; è murmure murmur

Inse-

Inſequitur, cellæquè nouis opplentur alumnis.
Iam Sinibaldiacas quiuis feſtinus ad ædes
Aduolat, & Ciues comitatur ciuis euntes.
Plurima quadrupedum vicinos vngula campos
Occupat, hinnituquè aer concuſſus equino
Percrepat, & totis reſpondet vallibus echo.
Sidereas excitus equis obnubilat auras
Puluis, & obſcura cælum caligine condit.
Hic ſaxo dum laſſa caput Roſalia reponit,
Et leuat inſuetos æſtuſquè, viæquè labores;
Proſpicit elato ſummi de vertice montis
Pulueream cælo ſenſim ſe attollere nubem.
Cum mæſto illacrimans defigit lumina cœlo,
Cernuaquè æterni numen venerata Senatus
Talia mœrenti de pectore verba profatur.
Summe opifex, Auctorq; poliq; ſoliq; erebiq;
Ardua qui ſummi moderaris ſidera cœli,
Auxilium cœlo defer, mihi magna vocanti
Adſis o Trias; tua ſola potentia mundo
Fulgeat, inque alias, turbis equitantibus, oras
Exhorrens Genitor ſe transferat; auraquè fulmen
Eiaculet, magnoſquè imbres demittat olympus,
Voluaturquè omnis cæca caligine collis.
Incæptum quo læta ſequar, feſtinaquè curſum

Perficiam

Perficiam, cæciſquè meas incognita luces
Fornicibus viuam, duriſquè in rupibus vſquè
Et nomen, numenq; colam gemebunda Tonátis.
Hæc vbi dicta dedit, nebulis obducitur aer,
Inuoluitquè diem nimbus; nox horrida cœlum
Subripit, & rupti radiant è nubibus ignes;
Obſcuroquè ruit cælo trux agmen aquarum,
Turgidaq; è plenis exundant flumina riuis.
Multus equo vectus calcaria territus igne
Admouet, & velox nimijs oppreſſus ab vndis
Diffugit, ac madidus cæcis ſe ſe abdidit antris.
Iamq; parens aliò frenum contorquet, equumq;
Perpauidus certo diuertit tramite, & ingens
Inſequitur ſociorum agmen: Roſalia Tonanti
Exhilarata alacri ſoluens è pectore grates
Incæptum peragit curſum, rupiq; propinquat.
Saxa ſubit, dulceſq; antri venerata latebras
Hæc ait, o lecti cœlo ſaluete receſſus.
Vos mihi ſidereis diuinum numen ab aſtris
Apparat, vt vitæ nocteſq; dieſq; labores
Euigilans patiar: vobis prædulcia figo
Oſcula dilectæ rupes, delectaq; ſummo
Antra polo; cæcis iuuat his coluiſſe ſub antris.
Dixerat, & totum ſubito circumſpicit antrum.

Parte

Parte ſub exeſa ſemoti fornicis vndam
Proſpicit errantem, ſenſim quæ plurima ſaxo
Lapſa per incertos conſueto murmure calles
Permeat, & ridens anguſto ex ore reſurgit.
Cum geminas cœlo, duplicato poplite, palmas
Suſtollit Roſalia, ſacris arctiſſima primum
Oſcula delibat ſaxis, de hinc talia fatur.

Hic tibi ſumme Pater gaudenſq;, volẽſq; iuuẽtã
Primæuo ſub flore ſacro; tibi lætior æuum
Exeſa ſub rupe teram: ſibi commoda quærant,
Cõmoda qui cupiunt: dulces ſibi captet honores,
Qui terra, pelagoquè ſibi perquirit honores.
Hic proh quanta mihi naſcentur cõmoda; quãtus
Surget honos; fugientis honos veſtigia lambit.
Hic ego læta tuis Ieſu quater optime in vlnis
Optata optati potiar dulcedine amoris.
Hic æterna tui ridens inſignia figam
Nominis, & Diti ſignis truculenta ſub iſtis
Bella geram, Ditiſque duces in ſæua repellam
Tartara, tartareaquè feram de gente triumphum.
Hic ego marmorea tales Roſalia relinquam
Impreſſas in rupe notas, vt mundus honores
Proterat, inſculptoſquè meos miretur amores.
Hic ego Quiſquinæ Domini, Dominiquè roſarũ

Nata

Nata dies, duriſq; meum ſub rupibus æuum
Vixero, quo rupes animi teſtentur amorem,
Quem merito, victum fuſo qui ſanguine mundũ
Extulit ex Erebo, ac veteris contagia culpæ
Abſterſit victor, primis ſibi ſumpſit ab annis.
Quæ mihi nobilior ſedes? quæ dignior antro
Regia? iam primis Bethlæum vocibus antrum
Inſonuit, mi Chriſte, tuis, iuuitquè ſub antro
Te primos haurire dies; imitataquè ſponſum
Sponſa ſequar: dulci fruar hic dulcedine cœli,
Qua meus vt primum noſtra ſub imagine Ieſus
Extitit, exeſum diffuſis fletibus antrum
Proluit, & cæcas compleuit nectare cautes.
Diditur interea vicinas fama per vrbes
Sub gelido ſiculam luces traducere alumnam
Fornice, quæ genibus noctes innixa dieſquè
Exigit, & rerum ſpreta dulcedine, Diuos
Alloquitur, fruiturquè ſacro modulamine Diuum.
Eſt grauis inceſſu, læta cui fronte renidens
Regia maieſtas mortalia pectora cogit,
Vt ſibi demiſſo lambant veſtigia vultu,
Implorentquè ſacrum nomen, numenq; fatigent.
Hæc varios ægro pellit de corpore morbos,
Et vocat extinctos verbo ſub luminis auras,

Inclyta quo radient totis miracula terris.
Ergo iter accelerant vrbes, pagiq; propinqui.
Et cæci, claudiq; fluunt, fluit obsita morbis
Fæmina, & optatam clausa de Virgine deflens
Poscit opem, poscitq; suum medicamen ab antro.
Vix caput extulerat claro sol clarus Eoo,
Innumerosq; polo radians discecerat ignes,
Vestieratq; omnem lustranti lampade mundum.
Vixq; alacri lætæ volucrum modulamine colles
Excierant auidos ad florida rura colonos.
Cum de more suis se matutina latebris
Excitat, egrediturq; alacres Rosalia sub auras,
Vt precibus vacet, & florentia gramina fletu
Irriget, ac meritas soluat de pectore grates:
Tartara qui terret nutu, qui concutit orbem
Fulmine, sublimem qui numine cõplet olympũ.
Innumeros subito populos prospectat, & ægro
Fornicis obsessum circum vndiq;, & vndiq; limẽ
Inspicit: vna omnes lacrimanti voce supremum
Auxilium implorant; gressus Rosalia repressit,
Defixitq; gemens æterno lumina cœlo:
Atq; ait: hinc Pagi, hinc Vrbes, hinc ægra facessãt
Agmina; iam summus summi concessit olympi
Dona opifex: abeant ridentia; grataquè cœlo

Su-

Suſceptum memori ſeruent in pectore munus.
Hæc ait, & cœcum veſtigia vertit in antrum,
Occluditq; fores, terramquè amplexa rigentem
Oppleuit tenues mæſtis ſingultibus auras.
Atquè vbi ſingultans potuit producere voces
Talibus æternum dictis affata Parentem.
Me miſerã heu gelida video ſub rupe reuinctã,
Transfuga quẽ tempſi lentis haud paſſibus, igni.
Quos ego poſthabui, neglecto limine, honores,
Hoc mẽ feſtini ſecreto in monte requirunt.
Hinc dec⁹ omne abeat, procul hĩc ambita faceſſat
Gloria: terdenos duxiſſe ingloriusannos
Mi meus immiti viſus qui ſtipite Chriſtus
Emicat, & roſeo maculat cum ſanguine cautes.
Iam technas erebi video; quæ comparat orcus
Subdola tartarei noſco mihi prælia Ditis.
Diffugiam technas, vitem certamina, honores
Diffugiam, atquè alias, plantis pernicibus, oras
Læta petam, viuamquè alijs ſeiuncta ſub antris
Lætior, & penitus me in inhoſpita ſaxa recondã.
Tu ſuperum Genitor ſublimi ex arce ſecundis
Mi fer opem exorſis: iuuet hos liquiſſe receſſus.
Hanc precor ò Hominũ Rector mentẽq; animũq;
Lampade diuina luſtres: mihi dirige greſſus,

Tutior vt tutum ſyluæ vlterioris in alueum
Peruolitem, viuamquè meo ſat cognita cœlo.
Dixit, & extemplo veſtigat lumine montes,
Ignotoſquè adytus ſolers circumſpicit omnes:
Si quis inacceſſis forſan latitaret in aruis,
Et legeret ſua pone ſequens veſtigia greſſu.
Iam vorat hæc feſtina viam, ſublataque montis
Culmina qua lacrimans, & qua ſuſpiria fundens
Paſſibus haud æquis ſuperat: Roſalia repente
Conſtitit, vmbriferũq; nemus proſpectat, & omnẽ
Rimatur regionem oculis, ſi forte locum quem
Cerneret, vt lætè ignotos traduceret annos.
Cum noua peruaſtas Aſcetria Virgo ſub ipſis
Arboribus rupes, vaſtumq; in rupibus antrum
Inſpicit. obſcuras adit imperterrita cautes.
Iamquè iterum ſurgunt ſacra de Virgine odores,
Finitimaſquè replent vrbes, vicinaq; complent
Opida, pergelidumq; iterum gens excita ad antrũ
Confluit, vt Triquetræ decus immortale reuiſat.
Ac velut hyblæis roſa cum caput extulit aruis,
Primæuaſquè comas Phæbi redeuntis ab ortu
Explicat, & dulces late diffundit odores:
Conuocat hyblæos vicino è rure colonos,
Poſt habeantq; alacres prima ſub luce labores;

Vt roſei tanta capti dulcedine floris
Purpureo repleant viduatos flore penates.
Vidit vbi innumeras Hominũ Roſalia phalãges
Aduentaſſe, parat pugnas mihi dixit Auernus;
Hinc mihi feſtinis abeundum paſſibus, o Rex
Terq; quaterq; potens mihi tu ſis ductor, & auſpex.
Vix dederat tales imo de pectore voces:
Cum vidit totum cæleſti lumine cœlum
Fulgere, & inſolitis radiare nitoribus antrum.
Concutitur Roſalia metu, pauloquè reſumptis
Viribus Aligerum candenti in veſte micantem
Aſpicit; illa oculos ſubito pudibunda repreſſit.
Pone animo, Roſalia, metum, ſic aliger orſus:
Iam pater omnipotens, nutu qui ſidera torquet,
Huc me ſidereis cæli demiſit ab aſtris,
Vt tua longuinquas regerem veſtigia in oras,
Certus & in ſilicum certa te ſede locarem.
Ne te igitur pigeat lætis veſtigia plantis
Noſtra ſequi, te noſtra ferent veſtigia; cautes
Concaua ab arboreis vbi frondibus abdita præfert,
Dum medio clarus ſiſtit ſol axe, tenebras,
Tutior hoc æuum Roſalia agitabis in antro.
Quantum tu viues haud omnibus agnita terris,
Tantum ſemper eris totis ſatis agnita ſæclis.

Decre-

Decretum capiamus iter: ſuperemus ouantes
Colleſquè, & montes, atque horrida luſtra ferarũ,
Et gelidæ durum ſilicis penetrale petamus.
Iamq; propinquabant monti, qui proximus Vrbi
Imminet, & nomen peregrina ab origine ducit.
Hic virides annoſa comas, annoſaquè pandit
Brachia, populeas inter bene conſita frondes,
Ornus, & immenſam ſyluis frõdentibus effert
Cæſariem quercus, quæ culmine lambit olympũ.
Hic florum delecta cohors, hic læta renident
Lilia, purpureoquè ardet roſa murice campis.
Prominet hic rupes, hic rupibus addita vallis
Parturit vmbriferam gelida caligine noctem.
Antrum antro, ſiliciquè ſilex reſpondet, & antrum
Plura ſub immenſis complectitur oſtia fibris.
Intus aquæ dulces, gelida quæ cortice ſenſim,
Guttatimquè cadunt, atque in caua ſaxa reductæ
Suppeditant rigidis prædulcia pocula ſaxis.
Aſpicin has rupes Roſalia, ait, Aliger? antrum
Aſpicin? hoc gelido, luſtris vertentibus, antro
Id tibi quod ſupereſt reliqui traduxeris æui.
Hic tua in optatam claudentur lumina noctem,
Cum peſtis veſana tuam obſidione Panormum
Opprimet, & caris explebit ciuibus agros:

Na-

Naſcentemquè arcto matrum depectore prolem
Abripiet, ſtragemquè omnis mirabitur ætas,
Cum natis viduata ſuis, viduataque Coniux
Coniuge deflebit communi in funere funus,
Implebitquè ſinum lacrimis, implebit & auras
Quæſtubus, & ſummo ſparget penetralia fletu.
Vnum illud Roſalia tibi, præquè omnibus vnum
Prædicam, tu læta meis ſermonibus aures
Arrige, & has memori ſerua ſub pectore voces.
Tu poſtquam emoriẽs cœli penetrabis in oras,
Exultanſq; tuo lætabere numine, numen
Atheream ſummo demittet ab axe cohortem,
Vt pia virgineum dura ſub rupe cadauer
Mandet humi, funuſq; tuum veneretur olympus.
Plurima peruaſtum, greſſu properante, cacumen
Turba petet lacrimans, morboquè obſeſſa, lueq;
Auxilium poſcet, vireſquè experta ſepultæ
Virginis exultans patriam remeabit ad vrbem.
Hic te luſtra tegent prædura in caute latentem
Octoginta; tui decus immortale iacebit
Nominis, & poſthac multis incognita terris
Gloria; ſed tantum cæcis erit agnita ſaxis.
Sedula iam ſacrum ſecreta in rupe cadauer
Sæcula perquirent; varioſq; operoſa labores

In-

Insument; omnisq; cadet labor: abdita nunquam
Ossa panormeis cœlum ostentabit alumnis,
Ni prius ad patriæ pleno ratis ostia velo
Appulerit, patriæquè auidas infecerit oras
Expositæ mercis morbo. Proh quanta videbis
Funera. languentem genitrix vitabit alumnam,
Languentemquè domi vitabit alumna parentẽ.
Vxor in vxorem siculis facta impia in oris
Sæuitiem exercebit: Amor qui dura refrangit
Vincula, & innumeris caput obiectare periclis
Compellit, se se demens conuertet in iram,
Committetquè fugę Patresquè, satosq; Nurũq;
Infectumquè lue facibus penetrale relinquant.
Hic vero lacerata genas, lacerataquè crines
Edita crudeli crudelia funera morbo
Vrbs gemet, & Diuos, Diuasque in vota vocabit.
Vota ferent Zephyri, secum feret aura querelas,
Haud querulos cœlũ questus, haud sidera voces
Auribus accipient: sunt sidera surda querelis.
Cum spes nulla tuæ dabitur Rosalia Panormo,
Vrgeriquè grauis certo discrimine morbi
Viderit; optatum tandem miserantis olympi
Sentiet auxilium, ac reliquis potietur alumnis.
Namquè perantiquo dum fors thesaurus in antro

Ef-

Effoditur terramq; rigat ſudore iuuentus
Impigra; ſed fruſtra nocteſq; dieſq; labores
Ingeminat: rupes ictu percuſſa ligonis
Abſtruſa in venis ſilicis, mirabile dictu,
Oſſa dabit, certatim omnes Iuueneſq; Viriq;
Oſſa colent, proniq; ſolum, ſilicemq; rigentem
Complexi figent ſilicique, ſoloque gementes
Oſcula, & inuenctam te nomine compellabunt.
Atque vbi confectam morbo proſpexeris vrbem,
Vrbs tibi per varios ſe ſe dabit obuia calles,
Et reducem excipiet lacrimanti lumine alumnam.
Concha triumphales arcus per ſtrata viarum
Aurea, & inſuetas ad proxima ſidera moles
Tollet, vt illa tuum ſummo decus æquet olympo.
Intertexta auro, varijſq; operoſa figuris
Serica diuinum ornabunt tibi Virgo ſacellum;
Læta vbi nobilibus ſurgent miracula ſignis:
Votiuaſq; vrbis patriæ, gentiſq; tabellas
Mira petent: nec non & verſicoloribus ædes
Maxima ſe aulæis comet, circumq; ſupraquè
Plurimus ardebit ſacris altaribus ignis.
Grande per immenſum volitantibus æthera limen
Aulæis meritos patriæ exultantis honores
Augebit, partumquè tibi decus aſtra ſonabunt:

Dum lituis Vrbs læta sonat, dum vocibus aer
Percrepat, & circum reboant tormenta per vrbẽ
Bellica, & insuetis vrbes vrbs læta triumphis
Conuocat, vt summos compertæ prolis honores
Inspiciant, mirosque alacres veneretur honores;
Omnia arundineæ velabunt compita fronde,
Ridentemque nouo condent velamine terram,
Sicelidumque nouos tellus spirabit odores.
Vrbs oppleta suis te te Rosalia sonabit
Lætitijs, te tecta Vrbis Rosalia vocabunt.
Discissis per colla comis matresque, satæque
Et patriæ decus, & patris te voce requirent.
Plurima sidereas pandet vexilla per auras
Lætus eques auro circum contexta superbo:
Aureaque aura tuum signis, læto omine, numen
Percolet, & pestem signis ex vrbe repellet.
Inspicies lætam læto modulamine gentem,
Dum primus comitatur eques, equitumq: Iuuẽtus
Te reuehet Rosalia tuo subiecta feretro.
Millenas vrbs læta faces, millenaque pandet
Lumina, & accincti flammis incendia cives,
Flammarumque globos ad proxima sidera voluet.
Prona tuam prono gens extera lumine ad aram
Confluet, & patrias secum asportabit in oras

Rupesq;

Rupesq; & silices, rupisquè hæc frustra, tuumquè
Rupibus excussum cinerem seruabit in æuum;
Et noua patrabit miracula puluere: puluis
Sola tuum nitidis cœli caput inseret astris,
Et tua fulgebit Regum diademate cautes.
Fama vbi ad indigenum volitans peruaserit vrbes,
Exciet indigenas, spreta qui sede, latisque
Ventorum rabiem, tempestatesquè sonoras
Despicient, tumidiq; ingens maris æquor arabũt.
Vt silices, vt saxa colant, terramquè rigentem,
Vmbriferumquè arctis foueãt cõplexibus antrũ.
Qui lapis in gelida, Virgo, te caute retexit,
Hic lapis immortale tuum diffundet in vrbes
Virgo decus, totosquè decus regnabit in annos.
Dixerat, & tenues sensim vanescit in auras
Aliger, & gratos fundit de vertice odores.
Hic sacrum venerata locum, venerata recessum,
Quem sibi siderei diuinum numen olympi
Struxerat, & latebras cæci patefecerat antri.
Læta omnes Rosalia adytus rimatur, & omnes
Inspexisse iuuat; certsq; in parte locatur.
Iamquè suas radians Eoo examne quadrigas
Extulerat Tytan, radijsquè retexerat orbem:
Iamquè etiam pelago se se sol fessus ibero

Condiderat, totoquè micantia ſidera cœlo
Sparſerat, & gelida caligine texerat orbem.
Latratus cum Diua Canum, Cum Diua Leonum
Rugitus, cum Diua tubas, gladioſq, ſonantes
Excepit Roſalia: ſuis haud horrida ſpectris
Tartara me terrent, inquit, trux euomat orcus
Quotquot mõſtra fouet gremio, fera mõſtra repellã
Numinis auxilio: ſic ſtat ſententia cordi
Aut erebi ſuperare manus, & caſtra ſub orcum
Pellere, vel Ditis duro in certamine vitam
Fundere; quæ dicenda tamen victoria: victrix
Ipſa: Acheronteo ſpargam ſi marte cruorem.
Numinis imploremus opem. vix talia. totum
Cum videt inſolita luſtrari lampade limen,
Effætumquè ætate ſenem, cui plurima mento
Canicies inculta iacet, cui plurima fronte
Ruga micat, cui longa tegit talaria veſtis.
Ne paueas Roſalia, ſenex ait: ipſe miniſter
Numinis: æthereæ pars haud infida cohortis.
Aduenio ſacræ diuino numine ad antrum
Triadis, vt quæ ſint tandem arriſura Tonanti
Auribus excipias æquis. ne dicta refellas:
Dicta etenim æterno cœli mandata ſenatu.
Salue igitur magno Regum ſata sãguine proles,

Salue

Salue grande genus; ridens tibi plaudit olympus.
Quam ſummo placuere Deo tua cępta, fugæq;
Quam patriæ placuere tuæ;concha aurea miris
Deſinit haud dictis tantarum exordia rerum
Pandere, & extremis reſpondet finibus orbis.
Tu patriæ decus extollis, tu regna perennas
Trinacriæ, decoriquè Patris ſuperaddis honorem.
Magna quidem Roſalia tuis tibi gloria factis
Naſcitur, & mundi partes ea gloria in omnes
Diſſociata viget: te tellus extima adorat,
Te patrię ſedes, ac te colit arduus æther,
Emeritumquè tuum deflexo poplite nomen.
Quos mundi Roſalia tibi propellis honores,
Iam tu maius habes decus, ac maiora repoſcis
Præmia; Virgo tuæ ſunt hæc tibi debita laudi
Prędmia, cum propriæ tempſiſti commoda ſedis.
Jam tua Cęlicolum Rector primordia cœlo
Approbat, & gelidis ſatis eſt vixiſſe ſub antris.
Contemptam patrię Roſalia reuertere in vrbem,
Et patrię immenſos effer lacrimantis honores.
Tu quamplura tuis edes miracula in oris,
Reſtitueſq; ægris, cælo plaudente, ſalutem,
Perfunctoſq; potens vita reuocabis in auras.
Innumeras poteris perducere lęta puellas

Allo.

Alloquio ad Christum, prauisquè auellere, nobis,
Conuersaquè poli complere sedilia prole.
Si gelido Rosalia dies in fornice duces,
Non tot sidereo iuuenes lucrabere cœlo,
Totque Acherontetis iuuenes acquiret auernus.
Quære tibi Rosalia decus, tibi præmia summi
Quære poli, superumquè tuo sudore, penates
Te complere iuuet, sanctisquè hanc legibus vrbẽ
Informare, nouisquè omnem virtutibus orbem
Imbuere, & talibus virtutem extendere factis.

Vix ea protulerat, factoquè hic fine quierat,
Cum phlegetontinacas tetri cognouit auerni
Insidias Rosalia, senem sic fata: facessas
Hinc scelus, hinc mõstrũ: talẽ non sacra ministrũ
Astra fouent: talem retinent scelerata ministrum
Tartara: non cæli summos mihi suadet honores
Aliger; ambitos suadet mihi Ditis honores
Aliger: hinc nostri generis crudelior hostis
Aufuge, tenariasquè domos, erebiquè profundi
Antra pete: hac liceat gelida mihi rupe latenti
Viuere, & insomnes precibus traducere noctes.
Iam tua tartareo mandari hæc dicta senatu
Aspicio; nil dicta moror: tua dicta refello.
Tu tibi grãde decus monstrũ immortale requiras,

Numi-

Numinis æternos ſuetum perquirere honores.
Cum tibi quo ſimilem, cœlo indignante, figurã
Imprimeret vultu, ac diua te ſede locaret,
Inuictum inuicti tua magna ſuperbia fulmen
Numinis experta, atquè erebi deiecta ſub oras
Iam luit emeritas æterno in carcere pænas.
Orbis honos mihi grande refert onus: aurea Ieſu
Vulnera mi referunt quæſitos ſanguine honores.
Hæc vbi dicta ſenex accepit mæſtus in auras
Tollitur, inque omnem diffundit ſulphura ſedem.
Interiora petit cæci Roſalia receſſus
Ilicet, ac toto ſacrat ſe pectore Diuis.
Continuas hic ore preces, hic lumine fletus
Spargit, & innocuum ſcuticis armata cruorem
Elicit è membris, nocteſque impaſta, dieſque
Exigit, ac ſuperum ſummo Roſalia Parenti
Grata nimis, patriæq, ſuis incognita alumnis
Poſt tot bella erebi, poſt tot certamina Ditis,
Poſtque tot emenſos, cælo admirante, labores
Ætherias victrix cœli migrauit in oras.

POEMA ALTERVM.

EXHIBITOS tibi, Diua, nouo modulamine honores
Dicere fert animus; cœli fulgentia poſtquam
Tecta tui preſſere pedes, redimitaquè ſummis
Tempora fulſerunt miro diademate in oris.
Tu greſſus Roſalia meos, tu carmen ab aſtris
Dirige, & arcanos vatum mihi pande receſſus,
Quo dulces Heliconis aquas hauſturus ouanti
Emeritas recinam partas tibi carmine laudes.
Diua vbi ſidereum cœli penetrauit in axem,
Vulgatumq; ſolo, qua ſol vtrumq; recurrens
Aſpicit oceanum, decus immortale reliquit,
Ipſa ſibi cœlo meritos excepit honores,
Vt ſuperum Genitor ſublimi in parte locauit.
Ergo vbi ſublimis Diuũ Pater, atq; Hominũ Rex
Eminus inſpexit Roſaliam ad limina prima
Aduentare; poloquè ſuos Roſalia ſub aſtris

Visa pedes superum sacris deducta maniplis
Figere, & innumeris mundi decorata triumphis:
Obuius optatæ per compita regia Diuę
Se dedit: hic tales imo de pectore voces
Edidit, vna omnes arrectis auribus astant.
Huc lętos Rosalia oculos, gaudensq; volensq;
Dirige, & huc concede animo gratissima nostro,
Ac rue in amplexus cari genitoris, & alueo
Pone caput, gremioq; tui requiesce parentis.
Hęc equidem in multos, lustris vertẽtibus, annos
Debita sublimi surget tibi gloria olympo.
Te rigidę condent in plurima sęcula cautes,
Frigida te fibris peregrino in fornice tellus
Occulet, & terris merito sine honore iacebis.
Aduenier iusti iustum tibi tempus honoris,
Gloria cum totum diffusi nominis orbem
Compleat, erectamquè tibi venerabitur aram
Et Patria, & Patres, atquè extima regna sinarum.
Aurea votiuis onerabitur ara tabellis,
Scissaquè diuersas mundi volabit in oras
E specubus rupes, puluisquè excussa sepulchro
Regibus, & Regum pronis recoletur alumnis.
Tu Gabriel sceptrũ, clamydemq; huc ocyus affer
Intertextam auro.

Et

Et capitis regale caput diadema: reuincat
Grande tuum Rosalia caput diadema; manusq;
Sceptra onerēt,totisq; clamys micet aurea mēbris.
Tu primos Rosalia dies penetralibus aureis
Magnorum hausisti regum, regumquè creata
Germine regalis tempsisti commoda sedis.
Proiectum diadema tibi, tibi sceptra, clamysq;
Hæc pedibus protrita tuis: tibi debet olympus
Et sceptrum, & clamydē, capitisq;insigne decorū.
Dixerat, & summi subito mandata Parentis
Perficit, ac lætum sacris pòeana maniplis
Indicit Gabriel, diuis tunc organa plectris
Aligerum tetigere manus, Diuæquè triumphum
Siderei alternis cecinerunt vocibus orbes.
Ac ueluti lætæ cum debita præmia palmæ
Nobilibus sibi poscit ouans onerata trophæis
Multa rates,postquam tumidis impressit in vndis
Signa rebellantis turmæ victricia victrix,
Et maris hostili saturauit sanguine campos:
Dum palmam palmis toti victricibus orbi
Explicat, & celeres ad pristina litora cursus
Instituit, pelagiquè secat tumida æquora rostro.
Cornua velatæ puppis vix læta superbis
Mœnibus vrbs spectat; cū iā tormenta loquuntur

Bellica: Io Ciues ad litora vertite greſſus.
Inſequitur clamorq; virum, clangorq; tubarum,
Totus & inſolito reſonat concentibus aer.
Finitimæ erumpunt omnes è finibus vrbes,
Debita lætitiæ vt partis vrbs quæquè triumphis
Signa ferat, palmæq; hilaris moduletur honores.
Hic vero mirata ſacri ſacra dona Parentis
Cælituum manus; hinc ſceptrum regale ſuprema,
Arte laboratum circumſpicit, inde renidens
Auroquè, & gemmis ſummi velamen olympi
Obſtupet, & cœli non enarrabile ſertum.
Illic quæ noſtris Roſalia ex ordine facta
Ediderat terris, factiſq, impleuerat orbem
Sculpſerat omnipotens: illic cum Diua penates
Incoleret, patriæquè animum dulcedine ſedis,
Paſceret afflatu diuini numinis ædis
Interiora petit regali ſplendida luxu,
Regaliquè ſuæ poſito velamine ſtripis
Aptat læta ſibi villoſum tegmen, & omnes
Abſcindit ferro crines, tenerumq; reuincit
Fune latus, baculoq; lubens innixa capeſſit
Certum iter Aligerum lætis ſtipata cateruis.
Nec procul hinc, dum ſtertit humi, duræq; reponit
Diua caput ſilici, vireſq: recolligit omnes;

Ad-

Addiderat furijs accenſum, iraquè parentem,
Quem multus comitatur eques, cœloque ruentes
Et pluuias, miſtoſq; inſueti grandinis imbres.
Sedulus hic totis quærit magalia campis,
Paſtorumq; caſas; alter coopertus amictu
Frena relaxat equo, ac patriam feſtinus ad vrbem
Carpit iter, repetitq; ſuæ haud incommoda ſedis.
Grataquè ſublatis ad lucida ſidera palmis
Emeritas cælo grates Roſalia rependit.
Poſt, gelidũ vmbriferis obductũ montibus antrũ
Fecerat, & volucres circumque, ſupraq; volantes,
Quæ tenues implent lætis concentibus auras,
Et ſonat aſſiduo volucrum modulamine lucus.
Huc defeſſa ſubit Roſalia, amplexaq; rupes
Delibat gelidis dulciſſima rupibus antri
Oſcula, & irriguis aſpergit fletibus antrum.
Parte ſub exeſa tales Roſalia loquelas
Incidit rigidæ rigida ſub cortice cautis.
Ipſa ego magnorum regali ſanguine Regum
Edita, quam Sinibaldiaci genuere parentes,
Hoc mihi præ cunctis delegi ſedibus antrum,
Ne ſacra me poſthac tegerent obliuia terris,
Cunctaquè venturos loquerẽtur ſæcula in annos,
Quantum ego ſidereum dilexi numen olympi.

Nec

Nec non & Triquetræ gentes, vrbesq; propinquas
Videris, immensas feriunt quæ vocibus auras,
Auxiliumque sibi diuina è sede requirunt.
Haud procul hinc tenui Rosalia innixa bacillo
Visitur, vt silicum siculis obsessa maniplis
Deseruit latebras, alienaquè saxa poposcit.
Nec procul inde iterum celeres fugitiua per agros
Diua viam ingreditur, spretũ quo spernat honorẽ,
Qui duras inter vepres, interquè ferarum
Lustra celer sequitur Diuam, Diuæque potentis
Pronus in ignotis lambit vestigia saxis;
Dum petit occultos Diuæ gens ægra recessus,
Et lacrimans implorat opem Diuæq; poliquè
Hinc linguæ, hĩc gressus, luciſq; hĩc munere cassos
Cernere erat, sibi mutus opem, cæcusquè reposcit
Vocibus auxilium, quæsitaquè dona reportant.
Nec non cum summi peregrina ad culmina mõtis
Aligerum sacris veheretur Diua cateruis
Edidicit, quæ bella ducis crudelia Ditis
Perpessura foret.
Hinc Acheron trux arma parat, belliq; minaces
Exerit è gremio cuneos, lituiquè, tubæquè
Concutiunt antri stygio clangore latebras.
Inde polo defixa tenens sacra lumina Virgo

Se scu-

Se ſcuticis cædit, ſcuticiſq; armata cohortes
Tartareas in bella vocat, ſcuticiſq; repellit
Sæua Acheronteas victrix in tartara turmas.
Diuam indignanti ſimilem, ſimilemq; minanti
Aſpiceres, Cum Diua ſuos inuaderet hoſtes.
In ſummo complexa crucem Roſalia Tonantis
Vitam ageret, ſenſimq; leues volitaret in auras
Spiritus, & cœli ſuperis ſuccederet oris.
Olli aderat fletu madidus de more ſacerdos,
Tempora cui gemmis, auroquè ornata coronat
Infula, diffundens manibus candentia plenis
Lilia, dum cœli pubes operoſa ſepulchrum
Extruit, vt gelida gelidum ſub rupe cadauer
Mandet humo, patriæq; tegat deflentis honorem.
Hinc exultantes Diuos, Diuæq; ſupremos
Aurea calcantis læto pede ſidera honores
Extuderat: ſacrę ducebant ſacra cohortes
Munera, & ęterna decorabãt laude parentem,
Qui tãtũ excierat mundo decus. hinc procul addit
Et Iuuenum turmas, & flentes vrbis alumnos,
Qui circum obſeſſi morboq; lueq; repoſtum
Virginis extinctæ, plantis pernicibus, antrum
Expoſcunt, multoq; petunt medicamina fletu.
Hic Triquetræ pronam demiſſo lumine pubem

Inſpi-

Inſpiceres, quæ iuncta ſuas ad pectora palmas
Supliciter venerans diuinæ Virginis antrum
Percolit, & diua poſcit de ſede leuamen.
Hæc inter duro cautes abſciſſa metallo
Viſitur: abſciſſis Roſaliæ in cautibus oſſa
Irradiant, humeriſquè alacres ſubuecta per agros
Læta panormeos fines, vrbemq; reuiſunt.
Nec non & multus ſublimi in tramite Ciuis
Tranat iter, populuſq, ruit: commota Panormus
Euolitat, tegiturquè omnis velut agmine collis.
Elucent nitidis miracula ſculpta pyropis
Edita: peſtifero pubes obſeſſa veneno
Dona recognoſcit Diuæ, confectaquè morbis
Horrida morborum diua fugat auſpice membris
Agmina, perfruiturq; ſuo iam libera cœlo.
In medio expoſitum, populo lacrimante, feretrũ
Cernere erat, ſacraſq; effuſis ciuibus ædes
Feruere conſpiceres, flammiſq; effulgere templũ.
Virginis hic pronus longa cum veſte ſacerdos
Oſſa colit, ſacriquè gemens dat rhuris honores.
Hunc Triquetræ ſequitur tectis effuſa iuuentus
Cernua, quo peſtẽ patriæ miſerata repellat.
Parte alia Roſalia nouo ſubuecta feretro
Vrbem obit, atquè vrbis patriæ exultãtis honorẽs,

Orna-

Ornataſquè auro ſedes, ornataquè ſyluis
Compita, clangenteſquè tubas, multiſq; Panormũ
Ignibus ardentem ſpectat, quam mille ſequuntur
Agmina, & immenſis feriunt clamoribus aſtra.
Nec non & pronus, duplicato poplite, opertam
Rupe colit Diuam populus, foribuſq; vijſq;
Turba ſolo proſtrata iacet, matreſquè, ſatiq;
Atquè impermixtum certo ſine nomine vulgus
In rigido abſtruſum veneratur marmore numen.
Nec procul hĩc puppes dãt vela procacibus auſtris
Æquatoquè ſecãt tumidos maris ordine fluctus,
Deſertoſque locos, deſertaq; mænia ouantes
Poſt morbi feta fata legunt, portuſq; reuiſunt.
Quaſq; rates imitata etiam ratis extima fluctus
Diſſecat, & quondam exoſas appellit ad oras
Vrbis ouans, fruiturq; alacris dulcedine portus.
Hic Triquetræ pubẽ, Venetæq; hic vrbis alũnos,
Hic Italum genus è romana ſtirpe creatum,
Gallorumq; manus, & ibero è litore prolem,
Quæ linguis variæ, & vario noſcuntur amictu,
Pinxerat omnipotens: ibat iam læta Panormus,
Ibat & abſciſſo lacrimans velamine peſtis.
Talia per ſertum diuini dona Parentis
Mirantur ſuperum, cœlo exultante, cohortes.

Arduus hic vero ſummi regnator olympi,
Vt clamydẽ, vt ſceptrũ, ſertumq; inſpexit, eburneo
Hæc ait è ſolio: proles te regia ſceptrum
Hoc decet, & tanto decoret ſuperaddita ſceptro
Purpura regales humeros; diademaq; crines
Haud fugiat, regale tuos diadema capillos
Vinciat, iſta tuis debetur gloria factis.
Hãc ſuperũ venerare cohors, huic cernua honores
Exhibito, ſummoq; habeat prænobile cœlo
Diua decus, decoriq; decus reſpondeat aſtris
Clarius, vt totas mundi peruadat in oras
Diuæ honor, & toto nullus micet angulus orbe,
Inclyta qui diuæ non iam ſimulacra figuræ
Percolat, & Diuæ meritas non conſecret aras
Conſcius; hæc animo ſurgit ſententia noſtro.
Dixit, & æterni ſubito mandata Parentis
Plurimus exequitur cæli in regione miniſter.
Et dum ſidereo Diuæ noua gloria cœlo
Spargitur, effuſis mundo quamplurima votis
Ara calet Diuæ: pictis onerata tabellis
Ara nitet, multiſq; ſacri ſacra ianua templi
Proteritur plantis: diri dira agmina morbi
Diffugiunt: fugit acta lues, fugit acta dolorum
Importuna cohors.

Et qua ſol oriens mundi noua lumina terris
Diuidit, & cœlo radiantia lumina pellit;
Et qua ſe occiduas feſſus demergit in vndas,
Sidereumq; aptat ſtellis ardentibus axem;
Vſque tamen Roſalia ſuos euulgat honores,
Emeritumq; decus, nomenq; exæquat olympo.

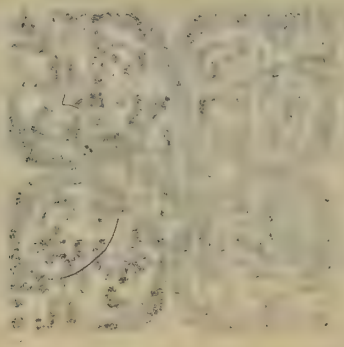

POEMA TERTIVM.

TE decus emeritum, ſiculęquè haud vltima gentis,
Gloria, & inuictũ diuino numine robur
Muſa canet: tu Diua faue, tu Diua ſecundis
Affer opem incæptis: iuuet aſpirare canenti.
Viderat ætherea ſuperum regnator ab arce
Aduentaſſe diem, ſiculæ qua gloria alumnæ
Abdita ſub gelidis poſt ſæcula plurima ſaxis
Viueret, & multos alacer floreret in annos.
Cum ſubito Diuum, cœlo admirante, phalangẽ,
Cui clypeus dextra, lateri cui fulgurat enſis,
Cui galeæ, miſtæq; vomunt incendia Criſtæ;
Proſpicit, obtutuq; hęret defixus in vno,
Tandem pauca refert: Cõpertæ Virginis æquũ eſt
Euulgare ſolo, meritaſquè edicere laudes,
Vt colat iuuentum rigida ſub caute cadauer
Orbis, & immenſos aris imponat honores.

Eia

Eia agite ò Comites noſtræ pars fidà cohortis
Vadite, & optatis animos incendite votis,
Gloria quo mundi volitet vulgata per oras
Virginis, ac cœli ſummis ſe terminet aſtris.
Dixerat, & ſubito dictis parere parantur.
Remigium alarum quatiunt, celeriquè volatu
Sidereas tranat auras, cælumq; relinquunt.
Ergo inter ſe ſe tantorum incæpta laborum,
Partitæq; vices: ſiculis hic ſiſtit in oris,
Italicas alter, pennis pernicibus, vrbes
Occupat, eoaſq; alter præteruolat vndas,
Alter in Heſperiam greſſus maturat, & omnes
Spargunt vnanimes diuina incendia in oras.
Ac veluti ætherio cum Sol ardentior axe eſt
Torret agros, torret ſata lœta, boumq; labores:
Siquis in arentes flammis armatus ariſtas
Irruat, ac totis gaudens incendia campis
Excitet, & fumo ſummi conuoluat olympi
Limina: commoti, flamma ſerpente, coloni
Euolitant, populantq; agros, vicinaq; rura
Diſpoliant, humileſq; caſas, atquè arua relinquũt.
Vix propriam lætus celſa demiſſus ab arce
Aliger attigerat metam, cum viſa repente
Inſolitas iaculare faces plaga diſſita mundi,

Com-

Compertæq; nouum decus euulgare per orbem
Virginis, ac ſuplex optata in vota vocare,
Et patriam, caraſq; Patris contemnere ſedes:
Vt pia Virgineas, duplicato poplite, cautes
Percolat, & Diuæ partos veneretur honores.
Iamq; ab longinqui ſemotis finibus orbis
Approperat pubes; Iuueneſq; viriq; ſeneſq;
Se pelago credunt, pelagique procacibus auſtris
Carbaſa præpãdũt, Triquetræq; appellere ad oras
Feſtinant, ardentq; ſacros inuiſere fines.
Eminus inſpectant omnes, lætiq; proceros
Vnanimi Triquetræ montes clamore ſalutant.
Hos Triquetræ ſequitur tellus, hos impigra pubes
Nuda pedes peragrans lætis præteruolat aruis;
Millia quo gelidi peregrina in rupe ſepulchri
Oſcula defigat ſaxis, ſoluatq; repertæ
Vota gemens Diuæ. Iamq; aurea puppis ibero
Litore, & italicis læto omine ſoluit ab oris,
Aruaquè proſcindit celeri neptunia roſtro.
Vix caput Eois Tytan formoſus ab vndis
Extulerat, gelidoſquè polo diſiecerat ignes:
Plurima cum longè ſublimia culmina puppis
Conſpicit æthnei montis, qui vertice flammas
Euomit, & campos tepidis aſpergit arenis.

Ecce

Ecce gubernator puppi ſublimis ab alta
Clamat, Io ſocij: ſiculis quæ montibus æthna
Imminet, & ſummũ quæ culmine fulcit olympũ,
Eſt in conſpectu: curſum teneamus ouantes.
Vos Zephyri, vos lætæ auræ, vos carbaſa venti
Pellite; vos monſtrare viam, calleſq; repoſtos
Sidera. Iam video peregrina cacumina montis.
Dicite *Io* Comites. ſacri ſaluete receſſus,
Saluete ò Diuæ rupes, ſaluete ferarum
Luſtra nimis tanta decorata Viragine, vos vos
Trinacrię ęternũ gremio fouiſtis honorem.
Vos cautes, vos ſaxa voco; mihi dicite cautes
Quantas hauſiſtis lacrimas; mihi dicite ſaxa
Potaſtis quantos auido vos ore cruores.
Horrida quos vepres nemoroſa in valle cruores
Elicuit, multoquè infecit ſanguine terram.
Et vos quanta auræ ſuſpiria, quanta receſſus
Aure bibit, totum Diuę dum peruolat orbem
Gloria, & extremis vocitat de finibus vrbes.
Sic ait, & ſubito ſocij turgentia ponto
Vela legunt, malos alter conſcendit, & alter
Explicat ętherias cęli vexilla per auras,
Alter & oblongos aptat de more rudentes,
Ac tandem optatis Triquetrę potiuntur arenis.

Atquè

Atquè vbi veſtibulum tantæ gens extera Diuæ
Cominus inſpexit: greſſus gemebunda repreſſit,
Ductor & has imò prompſit de pectore voces.
Tene egoDiua fruar?fruar hoc ego fornice?fornix
Dignior æterno cultu; ſuperumq; phalanges
Quem recolant?ego vos o ſaxa,ò dulcia montis
Culmina, diuino quæ nectare proluit æther,
Percolo, quæ primis coluit Roſalia ſub annis?
Tene ego digna meis tellus tero inhoſpita plantis,
Quam ſacra triuerunt tantæ veſtigia Diuæ?
Hic ſuperis figenda domus, figendaq; ſedes
Aligerum cuneis,quando hic ſibi Diua penates
Elegit Roſalia ſuos, iuuitq; ſub antris
Viuere, & in duris veſtigia figere ſaxis.
Hæc fatus: nudoq; terens ſiliceſque,ſolumq;
Poplite inacceſſas antri ſubit aduena rupes.
Miratur rupem exeſam, ſtupiduſquè pererrat
Luminibus, totumq; gemens circumſpicit antrũ.
Prominet hinc rupes, hinc rupibus vnda cauatis
Proſilit, & multis conſpergit roribus ædem.
Introrſum latebras circumquè, ſupraq; latentes
Videris è multa madidas aſpergine lymphæ.
Hic luces (per multa gemens ſic ore loquutus)
Exegit Roſalia ſuas? hic lumina clauſit?

Regaliſq; ſuæ ſtatuit regalia ſedis
Limina cum duris variare penatibus antri?
Ah quoties hæc antra ſolo videre iacentem
Te Triquetræ decus; ah quoties hæc antra bibentẽ
Arenti videre tuo te gutture lympham.
Illæ vbi diuitiæ Bacchi, Cereriſquè, dapumquè?
Ordo vbi nobiliũ fulget? decus vnde Triquetræ eſt?
Cuncta locum, ſteriſemq; inſueta incõmoda mõtẽ
Obſidione premunt; tantũ hic viret herba, latexq;
Manat, vt herba famẽ fibris fuget, hauſtaq; ſiccis
Faucibus vnda ſitis pellat: Parduſq; leoquè
Hic te, Diua, tuis vltro comitatus in aruis,
Et gaudens te, Diua tuum comitatus ad antrum.
Quam benè tãta ſacrum decorat primordia numẽ,
Quam benè ſidereis plaudit tibi numen ab aſtris;
Dum ſonat, aut Tytã qua naſcitur aureus, aut qua
Puluerulentus aquis ſe ſe demergit iberis,
Diſſocitata tuum mundi plaga nomen, & æther
Percolit inflexo detectum vertice numen.
Crede mihi, nunquam noſtris tua gloria terris
Occidet, & reliquis mons o ſuperabere nunquam
Montibus; ipſe foues decus immortale, ſoloquè
Excuſſam è duris cinerem gens extima ſaxis
Percolit, & rigidis delibat mellea ſaxis

Oſcula

Oſcula, cum ſaxis diuinum pignus inhæſit.
Dicite mi Ciues, quiſnam ſub rupe repoſtum
Inueniſſe decus patriæ, ac Patris incrementum
Dicitur? hæc animum noctesq; dieſquè cupido
Inceſſit: veſtrum votis quis forte petentis
Annuat: hæc hoſpes ſolamina ſola repoſcit.
Sic ait, & ſubito ſermonem excepit, & vltro
Lumina luminibus figit, taleſquè ſacerdos
Protulit ore modos: longe maiora recludam,
Et maiora tibi gaudens ex ordine pandam.
Quandoquidē tibi tātus Amor, tibi tāta cupido eſt
His adnexa lubens tantarum exordia rerum
Ordiar: hiſce aurum noſtri dixere priores
Abdier in ſpecubus; pluresq; hæc concaua ciues
Saxa auidi ferro inſtructi petiere, ſolumquè
Incaſſum duris fodere ligonibus antri.
Forte Panormeas ſerpens inuaſerat oras
Barbaricis inuecta lues maleſana carinis.
Iamq; truces toruo ſpirabat lumine morbos,
Spargebatquè neces, ſæuoq; armata flagello
Euolitans pauidæ per compita mæſta Panormi
Finitimos miſeris cumulabat ciuibus agros.
Cum rigidos repetit pubes animoſa receſſus
Numine diuino afflata: hic pars vna. ligones

Explicat, & crebris pars ictibus altera cautes
Diſſecat; extemplo dum fors ſuperincidit ictus
Emicat albenti caput à ceruice reuulſum
Virginis: vna omnes Roſaliam voce ſalutant,
Et ſacrum vna omnes Roſaliæ numen adorant.
Ac veluti cum læta phalanx horrentia poſtquam
Prælia, & audaces, neglecto funere, pugnas
Euicit, fractoquè ferens ex hoſte trophœum
Sidereas implet lætis clamoribus auras,
Et lætum poëana canit: tunc proxima tellus
Inſonat, & colles modulamina læta remittunt.
Fama volat, ſacraſquè volans allabitur aures
Præſulis: ille ſuis in ſedibus oſſa reponit.
Tunc diuerſa homines inter ſententia ſurgit.
Hic probat, hic dubitat, certa hic miracula poſcit,
Exigit hic viſum, tamen hæc ſub iudice lis eſt.
Omnibus vna dies indicitur; vna voluntas
Omnibus eſt, animuſq; idem: ſententia certa eſt,
Aut Diuam colere, aut Diuam mandare ſepulchro.
Sed, mirum, qui forte negat, portentaq; poſcit,
Mira panormeis portenta tuetur in oris.
Et qui forte cupit viſum, viſum excipit, vt ne
Compertam in gelidis diuino numine ſaxis
Oppugnare ſacris Diuam ſermonibus auſit.

Inſpicit

Inſpicit exanimis tanto diſcrimine ſponſam
Lethifero oppreſſam morbo venator, & omnes
Indagat ſolers adytus, animoque reuoluit,
Quæ tanto medicina foret percommoda morbo.
Ergo vbi ſublatam crudeli funere nuptam
Vidit,& in gelidis papulas conſurgere membris
Maturaſſe fugam fertur, proprioſq; penates
Deſeruiſſe celer; leporum, volucrumquè volantũ
Dum genus inſequitur campis feſtinus apricis:
En Sinibaldiacam ſubito miratur alumnam,
Inceſſu quæ Diua patet, cui candor in ore
Virgineus radiat, malis cui purpurat oſtrum,
Cui grauitas in fronte nitet, cui gratia labris
Sparſa iacet, cui voce lepos, ſuadelaquè vernat.
Conſtitit, & totum luſtrauit lumine corpus:
Atquè hæc pauca dedit: tu me ſuper ardua greſſu
Vadentem ſequitor ſummi faſtigia montis.
Illa prĕit, pauidis tantæ veſtigia Diuæ
Paſſibus inſequitur pauidus Venator; vt antri
Diua ſuas adijt latebras ait: angulus ille eſt,
Tu viden? hoc vixi cœlo deuota tot annos.
Et viden hanc partem? reliqui quod lætior æui eſt
Exegi, ac lethi grato correpta ſopore
Sidereas adij, ſtellis plaudentibus, ædes.

Eia

Eia age linquamus latebras, ac flentis ad oras
Maturare gradus liceat patriæque, domusquè.
Hæc effata: ducem formidine captus euntem
Prosequitur, retroquè pedem cum voce repressit,
Lætitiaquè, metuq; auidus disquirere nomen
Ardet, & hac tandem suplex est voce loquutus.
Quod tibi, Diua, tuus, Diuã mihi suadet imago,
Imposuit Genitor nomen, mens ardet, & ingens
Raptat amor, talis præcordia cura remordet.
Quid? me, Diua, ĩquit, nescis? formã aspice? noscin?
Quid titubas? animo mæstum depone timorem.
Mi nomen Rosalia. ergon, sic ille sequutus.
Te veneror decus ò magnum Rosalia Triquetræ?
Tun Rosalia? tuas tu me sine lambere plantas.
Quid ni tu patriam tanto discrimine seruas,
Improba quam populat duri inclementia morbi.
Edita quandoquidem tibi tot miracula surgunt,
Cum papulas, pestemq; ægro de corpore pellis.
Tunc iuuenem contra deflentẽ, ac multa precãtẽ
Maiestate grauis sic Diua est orsa: docebo
Pauca, meis animum dictis aduerte; Parenti
Cælituum haud placuit patrijs expellere ab oris
Sæuitiem morbi totam bacchantis in vrbem
Hactenus: hæc certè numen noua causa subegit,

Quod

Quod plures ausi quam plurima quærere de me.
Res deducta adeo est, vt finem nesciat, omnesq;
Astra vocant, frustraq; vocant, frustraq, r(poscũt
Numinis auxilium: sic stat sententia cœlo;
Vt mea tum Præsul, cum percolat ossa Panormus,
Diuinisq; meam veneretur honoribus aram.
Vade age, lugentesq; tuos inuise penates,
Admoneasq; velim nostro de nomine Patres,
Pastoremq; Vrbis; nam quæ penetralibus abdit
Ossa suis Præsul, mea sunt hæc ossa, luesq;
Tunc cadet, inuentis, equitum stipante caterua,
Ossibus emeritos templo cum Præsul honores
Conferet, & suplex Rosaliam in vota vocabit.
Hæc ne vana putes, quæ prosequar accipe: vix tu
Festinus repetes multo penetralia fletu
Obsita, cum tanti inuadet vis horrida morbi
Tequè, tuumq; caput: vixq; aureus æquore Tytã
Ter tollet se se, ac bigas ter fessus Iberis
Tinget anhelantes vndis, cum spicula morbi
Experiere, breuiq; tua moriturus in æde es.
Tu sacras tibi sume dapes, ac rite nefandis
Terge animum noxis; nostriq; nec immemor esto
Imperij, superumq; imple mandata parentis.
Vix ea, cum tenues Rosalia effugit in auras,

Et

Et celer æterni tectis succeſſit olympi.
Hic ſubita rerum captus formidine, greſſum
Comprimit, & lacrimis ſecum ſic fatur ob ortis.
Ecquid agam? fallor fictane ab imagine? verus
Sermone? Diua, tamen cœlo ſi lapſa refulſit
Diua mihi, non parua refert. O ſaxa, ſpecuſq;
Vos tantum complexa decus? tuq; inclyta tellus
Fouiſti hanc Diuam gremio complexa iacentem?
Digna ſatis ſaxa, & tellus tu dignior omni es.
Hæc fatus, ſubitoq; ingẽs tremor occupat artus,
Algenteſq; gelu palmas, ac pallida præfert
Ora miſer, geliduſq; coit ſub pectore ſanguis.
Genua labãt, titubantq; pedes, vos faucibus hæret.
Tandem carpit iter, patriæq; gementis ad oram
Approperat, celeriquè ſubit lacrimantia greſſu
Limina nocturnus; ſenſim præcordia morbus
Occupat, & papulas membris inſpectat obortas.
Poſcit opem, greſſuquè ſacer properante ſacerdos
Aduolat; hic Iuuenis noxis de more piatis
Lætitia exultans Roſaliæ ex ordine magnum
Virginis explicuit viſum, mandatquè ſupremum
Virginis imperium; Diuæ quo Præſul honores
Emeritos ſtatuat, Diuæquè ante oſſa repertę
Thure ſacro vndantem pronus ter iactet acerram.

Hoc

Hoc ſimul ardentis ſacras peruenit ad aures
Præſulis, exhibuit Diuam ſub caute latentem,
Quo populi inuentum diuino numine numen
Poplite percolerent flexo; cum viſa repente eſt
Vrbs flammis ardere nouis, tormentaq; totam
Bellica lætitia elatam reboare per vrbem.
Nec non & noſtris male cognita viſa repente eſt
Finibus aufugiſſe lues, patriamq; nefanda
Obſidione gemens ſoluiſſe: vrbs libera Diuæ
Soluit votiuas grato de pectore grates.
Certa ſit hic dictis quater ò venerande ſacerdos
*M*eta ait attonitus Ductor: tibi pectore toto
Emeritas refero grates: ſiliceſquè, ſpecumq;
Scindite, & in noſtros ſocij aſportate penates.
Quodnam forte malũ, vel quæ graſſantis in orbẽ
Sæuities morbi noſtram graſſetur in vrbem?
Dum gerimus lapides, gerimuſq; hæc fruſtula ſaxi,
Quæ ſacræ tetigere manus, Diuæquè beati
Protriuere pedes: ego vos, ego pronus adoro,
Complexuſq; ſinu foueo: vos æquora ponti
Scindite, vos facilem Neptuni in gurgite callem
Pandite, vos Zephyrorũ animos reuocate ſecũdos.
Haud paueam, Diuæ ſaxo duce, & auſpice ſaxo
Inſanos erebi motus, nec perfera Ditis

Bella, nec irati truculenta pericula cœli:
Me quoties hæc saxa tegent, ego tutus in vndis,
Tutus & in duro teneam discrimine cursum.
Quis non felicem bis te vocitauerit o vrbs,
Hæc te Concha tui dulcis clementia cœli
Aurea felicem recinit, te pingua culti
Arua soli, te terra ferax, arbustaquè fœtu,
Te gelidi fontes, te lætior amnis Oreti,
Qui lætas inter leni fluit agmine ripas.
Felicem te clarus eques, te clara propago
Nobilibus deducta, solo admirante, quadrigis
Prædicat, empyreoq; tuos exæquat honores.
Tu nunc bis felix vocitabere iure Panormus;
Cum foueas Diuam rigida sub rupe retectam,
Quæ totum miris implet virtutibus orbem,
Et noua partitur totis miracula terris.
Tuquè etiam reliquis mons ò sublimior omnes
Montibus, exceptosq; suos tibi cunctus honores
Ex animo defert colles: te Tabor, & Hermon,
Te Sina longinquis proni venerantur ab oris,
Et noua sublimi præconia laude loquuntur.
Ah quoties Tabor summo hoc in vertice montis
Irradiasse Deum, multoquè in lumine Diuam;
Et Diuum hæc quoties Hermon iuga septa choreis

Arduus

Arduus Aligerum vidit, lętiſquè beatum
Te Sinai collis compellat vocibus vltro.
Nam Diuam fouiſſe ſinu ſat conſtat, & ęquum eſt
Credere Cęlituum tumulo mandaſſe cohortes.
Quo noua peruolitet peregrini gloria montis,
Diſiunctasquè plagas, vel qua ſol lętus Eoo
Quadriugos effert, vel qua defeſſus in vndas
Pręcipitat, conditquè atra caligine mundum,
Compleat, & Diuę totus ſonet orbis honores.
Hæc vbi dicta dedit, celeres ad litora greſſus
Maturemus ait: tempus dare carbaſa ventis
Hortatur, ſiculiſq; alacres nos ſoluere ab oris.
Interea multus varijs ex vrbibus hoſpes
Aduolat, & ſummi peregrina cacumina montis
Occupat, & Diuę ſolers caua ſaxa requirit.
Sicut vbi ęſtiua torret cum ſyrius orbem
Lampade, & arentes campis detorret ariſtas,
Optatam paſtura dapem pernicibus alis
Multa auis euolitat campis, quã deinde ſequutæ
Hinc, atq; hinc glomerantur aues, culmiſq, ſedẽtes
Multiplici grauidas roſtro populantur auenas.
Inde laboratam cererem depaſtus in aruis
Pennigeras agit ales aues, celeriquè volatu
Obſtantes findit nebulas, campoſq; triumphans

Deſerit, & terris ſe ſe tranſmittit apricis.
Pars ſpecubus votiua cauis monimenta refigit,
Suſpenditq; trucis pręclara inſignia morbi.
Condita pars auro textis altaria velis
Ornat, & accenſo colluſtrat lumine rupem.
Pars onerat pictis aſperrima ſaxa tabellis,
Quo decus inuentæ poſt ſæcula plura loquantur
Virginis, & toto celebrent miracula mundo.
Pars latices haurit, ſilicum pars fruſtra requirit,
Pars cinerem legit, & cineri mille oſcula figit;
Pars lacrimans implorat opem, quo læta reuiſat
Poſt habitas patriæ ſuſcepto munere ſedes.
Virginis hic ſacram deflens amplectitur aram,
Amplexuſq; plagas hæc ara tuebitur orbis
Eloquitur, morboſq; omnes hæc ara repellet.
Demum omnes in vota vocant, Diuamq; precãtur,
Vt placidas alto miſſis clementior aures
Admoueat cœlo votis, & multa gementem
Protinus oblato ſoletur munere gentem.
Gens celeres lætata ſuos ad limina greſſus
Inſtituit compos voti, portentaq; ſummis
Laudibus exæquat cœlo, Diuamq; potentem
Voce vocat, vulgatq; alacer miracula ſaxis
Edita, quo tantæ miracula plurima Diuæ
Percolat æterno gaudens modulamine tellus.

A CHRI-

A CHRISTO IESV IN EREMVM D. ROSALIA DIMITTITVR.

I.

VAM prudens Rosalia fugam meditaris honorum,
Et nemorosa tibi transfuga lustra paras:
Iam videt, & summi summum tibi numen olympi
Annuit, ac duro in tramite sternit iter.
Perge alacer, nemorumq; atris te conde latebris,
Emeritæ è tenebris lux tibi laudis erit.

PROFVGIENS E PATRIS DOMO SE SE abdit in specus.

II.

CAra vbi diffugit cari penetralia Patris
Intulit in silicum se Rosalia sinus.
Et silice æterni sugentem nectar amoris
Crediderim patrias posthabuisse dapes.
En iterum nostris miracula mundus in oris
Conspicit; è duro marmore nectar abit.

In

IN SPECVBVS DEGIT.

III.

VT mersas Rosalia dies caligine duxit,
*A*dmouitquè vlnis saxa adamata suis:
Quam claros nox ista dies mihi procreat, inquit;
Quotq; eadem hæc superis detegit astra plagis.
Delicijs nunquam terræquè, poliquè potirer,
Ni mihi sol patrijs occubuisset aquis.

SE SE AD SANGVINIS VSQVE effusionem cedit.

IV.

AFfixum dum prona cruci Rosalia parentem
Percolit, & multo proluit imbre genas.
Innocuos vexat percrebis ictibus artus,
Sanguineoquè recens inficit amne solum.
Regificum Rosalia ostrum diffugit, at ostrum
Vel regale suo in sanguine consequitur.

IE-

IEIVNIIS CORPVS AFFLICTAT.

V.

VT nemorum abscondit se se Rosalia recessu,
Egit & in cæco fornice læta dies.
Non paucos impransa dies exegit, & acri
Edomuit Virgo regia membra fame.
Hæc tua sunt certè præclara exordia, soles
Cum tibi lustra ferent altera, qualis eris?

SCRIBIT IN SILICE.
EGO ROSALIA SINIBALDI.

VI.

MArmoreo Rosalia notas conscribit in antro,
Mollis an in duro fornice facta silex?
Exhibet impressam cautes in caute figuram,
Quantus & in casto pectore viuat amor?
Viue alacer Rosalia, tuos lapis explicat ausus;
Gloria, quam seruant saxa, perennis erit.

ROSARVM, ET QVISQVINÆ DOMINI Filia.

VII.

DIua vbi regales fugit Rosalia penates,
Semotæq, adijt concaua saxa domus:
Hæc secum: diadema vale, vos sceptra valete;
Clarius hoc antrum detulit imperium.
Imperio imperium summi successit olympi,
Nec fugisse fuit, sed variasse decus.

AMORE DOMINI MEI. Iesu Christi.

VIII.

AVrea cum summi demiror sidera cœli,
Quæ tua sidereo fixit in axe manus,
Me tuus vrit amor: sed cum te rupe incentem,
Vel duro extinctum stipite: crescit amor.
Plurima volt animus; quãplurima mente volutat,
Sed nullum in duris rupibus audet opus.
Quodcumq; aggredior facinus vel nobile, dispar
Est animo. quid agam? fer Deus auxilium.

IN

IN HOC ANTRO HABITARE DECREVI.

IX.

FElices vmbræ, tuquè ò felicius antrum,
Clarius hoc ipso fers mihi sole iubar.
Immensam immensa video caligine lucem,
Quemq; gemens opto, mi parit vmbra diem.
Emeritas antrum grates tibi grata rependo;
Nox mihi luce nitet, lux mihi nocte micat.

E SPECV BISBONENSI FVGIT.

X.

FAma vbi finitimas Diuæ se fudit in vrbes,
Sensit & enatum Trinacris ora decus:
Antra petit, fugit illa, remotaq; saxa reposcit,
Exigat humanos quo sine honore dies.
Hæc animum Rosalia tuum sententia fallit,
Grande tuum nutriunt hæc caua saxa decus.

XI.

VIx aliquot *Rosalia* specu traduxerat annos,
Et vix prædura è caute pedem extulerat.
Cum Diuæ se fudit odor, gens excita præsto est,
Maturatquè gradu præpete *Diua* fugam.
Omine fausto abeas, tibi gloria magna resurget,
Hæc fuga, Diua, tibi mater honoris erit.

RI*MATV*R SPEC*V*M.

XII.

QVęram aliud Rosalia nemus, quærã vltima regni
Obsita lucifugis ocyor antra feris.
*His*ce mihi obscuris adeundum rupibus antrum.
Tutius, vt fugiam tutior ipsa decus.
Sic E rebum eludam, sic vis ruet improba honoris,
Pes vbi nullus adest, gloria nulla nitet.

DE

DEDVCITVR AB ANGELIS

XIII.

VIx duræ se tuta viæ commiserat, & vix
Extulerat primo è limine Diua pedes.
Cum globus Aligerum cœlo delapsus euntem
Excipit, & lætis cantibus astra ferit.
En cæptis cœlum omne tuis Rosalia secundat,
Gestit & Aligeros exhibuisse suos.

SPECVM PEREGRINI MONTIS, deducentibus Angelis ingreditur.

XIV.

LÆta subit cœcum peregrini culminis aluum,
Obsita quem vastis quercibus aura tegit.
Hic subito Rosalia sacrum venerata recessum,
Et venerata sacri concaua saxa loci est.
Atquè ait: o lecti cælo saluete penates,
Hinc ego festinis gressibus astra teram.

ANTRVM VENERATVR.

XV.

TE veneror prædulce antrũ, te ſylua, nemuſq;
Percolo, teq; ſilens hoſpitis vmbra loci.
Felices hic ipſa dies adoperta tenebris
Exigam, & hic cœlo diuite ſola fruar.
Mi quot opes antrum tanta in caligine pandis,
Qui ſibi quærit opes, ſedulus antra petat.

XVI.

SAlue antrum, gelidiq; antri ſaluete receſſus,
Vos meus exoriens Ieſulus incoluit.
Hic fruar ipſa tuo mi Ieſule nectare, rupes
Ieſule ſparſa tuo flumine nectar alit.
Læta colam rupem, & dura me rupe recondam,
Rupe nihil toto dulcius orbe mihi eſt.

ORAT

ORAT IDENTIDEM.

XVII.

IAm curis ſemota ſuis, ſemotaq; turbis,
Quæ cupit optato in fornice Diua parat.
Hic gemino largos fundit de lumine fletus,
Hic precibus cœli concutit aſtra ſuis.
Diua age Diua precum celeres iaculare ſagittas,
Cœlica victrici iam tibi clauſtra patent.

HERBIS VESCITVR.

XVIII.

VT teneros foueat rigidis in cautibus artus,
Sequè graui ventris obſidione leuet:
Se nemorum cultrix nemoroſa in valle reducit,
Graminaq; è duris rupibus vngue legit.
Haſce tibi noua terra dapes Roſalia miniſtrat,
His tibi pulſa fames, his tibi victa caro eſt.

CI-

CILICIO SE INDVIT.

XIX.

VT fera tartarei ſonuerunt cornua belli,
Vidit & armatos in noua bella Duces:
Vtquè animos ſtygio Roſalia in marte reſumat,
Regia villoſo tegmine membra fouet.
I ſtygios nunc Diua duces inuade, nec Orcus
Te moueat, palmam, quæ geris, arma parant.

DÆMONES ABIGIT.

XX.

VT ſtygias ſtygio vidit ſub marte phalanges,
Stringenteſq; feris vultibus arma Duces:
Obiecit ſe læta Duci, ſe læta maniplis
Obtulit, & turmas in fera bella vocat.
Ecquis erit mecum? ſic orſa, abiere cohortes.
Qualis erit dextra, quæ fugat ore Duces?

ADÆ-

A DÆMONE VIRGIS IMPETITVR.

XXI.

DVm ſumma victrix aſtra proſpectat poli,
Grateſque grata ſoluit:
Infauſta *D*iuam inuadit *A*cherontis cohors,
Diuamquè fuſte tundit.
Nunc certa palmę gloria affulget tuę,
Notiſquè te Orcus horret.

VARIIS LARVARVM SPECTRIS aggreſſa.

XXII.

AGgrederis varia cur me ſub imagine Pluto,
Et mea continuo concutis antra metu?
Non ſi dura duas effundant tartara vires,
Dura nec infelix agmen in arma vocent
Me moueant: ſupereſt muliebri in pectore virtus,
Speſquè meo in cęli numine magna mihi eſt.
Eia agite o laruę noſtras inuadite ſedes,
Vos ego vos ſolo hoc nomine ſola fugem.

AN-

ANTE CHRISTI CRVCI FIXI imaginem deflet.

XXIII.

CErnua dum ſacro veneratur ſtipite Chriſtũ,
Tinctaq; purpureo ſanguine membra colit.
Non paruum effundit lacrimarum flumen ocellis,
Duraquè non paruo flumine ſaxa rigat.
Ite oculis lacrimæ, lacrimas ſibi poſcit Ieſus,
Hæc, Roſalia, tuus munera ſponſus amat.

HVMI CVBAT.

XXIV.

REgia dum capiti ſaxum Roſalia reponit,
Et tenera in gelido marmore mẽbra locat.
Intonuit cælum, & cælo vox miſſa per auras,
Et Triquetræ in vaſtis rupibus orſa decus.
Macte animis Roſalia, parem veneratur Iacob
Te polus, aſtra tibi munera digna parant.

FRVI-

FRVITVR CÆLITVM DELITIIS.

XXV.

SIccine me cumulas donis cæleſtibus æther?
Siccine me diuo proluis imbre Deus?
Siccine largus opes effundis? ſiccine egentem
Ditas? haud tanto munere digna feror.
Hæc ſi pro gazis tanta eſt mihi gaza paternis,
Cum mihi diues eram, tunc mihi pauper eram.

SANCTORVM VITAS LEGIT.

XXVI.

VT tereret Roſalia ſuas noctesq; dieſquè,
Neue ſub incertis legibus effluerent:
Qua precibus vacat, & Diuum qua facta reuoluit,
Editum & in memori mente recondit opus.
Nunc maiora cupit, maioraque viribus audet,
Plurimaq; incaſſum luſtra abijſſe gemit.
Siſte precor Roſalia, animumq; reſume cadentē,
Haud fugiſſe parum eſt, ſed voluiſſe ſatis.

AD PERFECTIOREM VIVENDI normam se se hortatur.

XXVII.

ECquid agis Rosalia? moras cur inscia nectis?
Et Domini æterno pigra in amore iaces?
Ecquod adhuc facinus diuino numine dignum
Vel patrasse refers, vel docuisse putas?
Quid? memoras spreuisse tui penetrale parentis,
Et silicum ignotos incoluisse sinus?
Parua quidem sunt hæc, cælum maiora reposcit,
Maius & hoc cæco in fornice quærit opus.
Affer opem mi Virgo, meos tu dirige gressus,
Hæc, duce te, facinus nobile palma geret.

FRVITVR ANGELORVM COLLOQVIO.

XXVIII.

DVm varias tacito voluit sub pectore curas,
Diuaquè diuersis motibus acta silet.
Plurimus è superis delabitur Aliger astris,
Visaquè cælesti lumine clara silex.
Aligerum subito sacram venerata puellam
Agmina, & hos placido ex ore dedere sonos.
Hunc merito Rosalia tibi deposcis honorem,
Abdita quæ nemorum limina prima colis.

APA-

A PANORMITANIS CIVIBVS ID TEMPORIS peſte laborantibus Diuæ imploratur auxilium

XXIX.

DVm patriam maleſana lues ſæuiret in vrbẽ,
Natoſquè è teneris matribus abriperet.
Gens nimio perculſa metu, perculſaquè morbo
Collacrimans Diuæ Virginis antra petit.
Optatam o fer opem, lacrimis ita fatur obortis,
Serpentemq; potens excute Diua luem.
Annuit, & ſubito fugit de corpore morbus.
Diua tuum peſtis ſenſit & imperium.

VARIIS LANGORIBVS AFFECTOS homines leuat.

XXX.

FAma vbi felicem ſe didita fudit in vrbem
Ex ægro exactam ciue abijſſe luem:
Ilicet euolitant pueri, innuptæq; puellæ,
Tabidaquè è duro ſtramine membra leuant.
Et cæci, claudiquè fluunt, fluit obſita morbis
Fæmina, & optatam præſcia poſcit opem.
Ite, abigunt morbos hæc ſaxa aſperrima, Diuæ
Magna panormeæ dextera qualis erit?

SPONSI CÆLESTIS MANV SEDENTIS in ſinu matris coronatur.

XXXI.

ME duce te nemorum iuuit coluiſſe receſſus,
Et triuiſſe tuo regia ſerta pede.
Tu modo nobilius cæli cape vertice ſertum,
Conſpiciantq; tuum ſidera læta decus.
Cælica reſpondent ſpretis diademata ſertis,
Hoc diadema ſoli poſthabuiſſe fuit.

XXXII.

COntextas tibi ſume roſas, tibi ſume corollas,
Purpureiſq; micent tempora vincta roſis.
Sidera regnantem cœli venerentur alumnam,
Pronaq; deflexo poplite terra colat.
Imperium poſthac quiſnam vitabit amoris
Si Roſalia roſis conſita ſerta refert?

D. RO-

D. ROSALIA MODVLANTIBVS ANGELIS corollas ex auro, & rosis contextas recipit assistentibus SS. Principibus Petro, & Paulo.

XXXIII.

DVm superas mulcet lætis concentibus oras
*A*liger, & lætis cantibus astra sonant.
Excipit emeritam cœlo Rosalia coronam,
Quæ compacta auro est, quæq; onerata rosis.
Hoc merito diadema ferunt tibi sidera, proles
Regia vult aurum, vult Rosalia rosas.

XXXIV.

VOs etiam æterna æterni duo lumina cœli
Adesse lætis Cælitum choris iuuat?
Vos etiam, dum sacra capit Rosalia corollas,
Tantis adesse honoribus Diuæ iuuat?
Vos magnos hæc magna duces Regina reposcit;
Par ista vobis comparat sibi decus.

FE-

FEBRI LABORAT.
XXXV.

DVm ſedet in cęco peregrini verticis antro
Diua perimmenſis febribus acta iacet.
Continuo ſentit varios in pectore motus,
Æternaquè animos incaluiſſe face.
Hæc ſecum: felix ſalue ter nuncia febris,
Quæ Domino felix nuncia miſſa venis.
Creſcat in immenſum fibris meus ignis, & ardor,
Ignis in hoc creſcet cælicus igne meus.

FIT CERTIOR DE MORTE DIVINITVS.
XXXVI.

ET furit, & Diuæ febris depaſcitur artus,
Et nimio in gelidis rupibus igne flagrat.
Ilicet è cœlo multa cum luce cucurrit
Aliger, & tales edidit ore ſonos.
Si quid alis Roſalia animo depone timoris,
Aurea mox plantis aſtra premenda tuis.
Iam tua lætatur veſtigia lambere cælum,
Hęc tibi promeritis gloria parta tuis.

PLA-

PLACIDISSIME EMORITVR.

XXXVII.

EXtincti complexa crucem Rosalia parentis,
Delibansquè sacris oscula vulneribus;
Lumina luminibus Christi defigit, & vltro
Vulneribus sacri pectoris ora mouet.
Atquè ait: hunc animum diuini vulnera amoris
Excipite, his scandam sidera vulneribus.
Vix hæc; cum letho clauduntur lumina, Diuam
Non obijsse diem, sed requiesse putes.

ANGELO DVCE ROSIS ETIAM redimito ad cæleſtes nuptias Roſalia ſponſa feſtinat.

XXXVIII.

PErge Ales, cœlumq; rosis redimitus adito,
Vincta etiam insequitur te Rosalia rosis.
Tu flori coniunge Rosam, floriſquè, Rosæquè
Optatum spectent sidera coniugium.
Flos amat ille Rosam, redamat Rosa regia florem,
Sic bene flos nuptus, sic bene nupta Rosa est.

Side-

XXXIX.

SIdereos redimita rosis Rosalia penates
Occupat, & cœli nobile limen adit.
Virgineas inter visa est noua Nympha choreas,
Visaq; Pastorem percoluisse suum.
Perfruere emerita quater optime coniuge Pastor,
Hæc pastorali debita Nympha viro est.

XXXX.

CÆlicus æternis flos cœli vernat in agris,
Sidereasq; suo complet odore plagas.
En etiam nostris ridet rosa candida terris,
Plurimus è cuius vertice surgit odor.
Regia sidereo rosa sit bene consita flori,
Regia cum flori sola sit apta rosa.

Arduus

XXXXI.

ARduus insuetos æther effundit odores,
Vt noua sidereo in gramine visa rosa est.
Iam sat erant cœlo diuini floris odores,
Addita iam flori est hæc Rosalia suo.
Quẽ flos frõde paris, quẽq; hæc rosa fundit odorẽ,
Dispar hic, dispar dispare flore rosa est.
Sed Rosa te hoc vno vincit, tuus implet olympi
Flos odor astra; rosæ te bene complet odor.

AD EMORTVÆ DIVÆ ANTRVM mirus fit Ciuium concursus.

XXXXII.

EVolitans vix fama suas excusserat alas,
Et Triquetræ raptum sparserat orta decus.
Cũ subito gens multa volat, volat acta Panormus
Illacrimansq; antri concaua laxa petit.
Ille tenet plantas, plantis hic oscula figit,
Alter ab extincta Virgine poscit opem.
Vix cessit mæsto de fornice mæsta Panormus,
Cum redit optato munere onusta domum.
Maiestas sed adhuc Diuæ sub pectore viuit,
Natam se Regum è germine functa probat.

ANGELORVM MANIBVS SEPELITVR.

XXXXIII.

VT moriens noſtris Roſalia exceſſit ab oris,
Inſtituitq; gradu præpete in aſtra viam.
Aligerum ſubito cuneus deuenit olympo,
Tellurique gelu membra ſoluta dedit.
Ecquid agis? Diuæ gelida in tellure ſepulchrum
Extruis, & gelido in fornice membra locas?
Diua quidem extructo ſatis eſt indigna ſepulchro,
Digna quidem tanta Virgine tumba, Polus.

A DEO OPT. ROSALIÆ SEPVLCHRVM extruitur.

XXXXIV.

GVtta cadit, tumuloq; cadit, concretaq; ſaxū
Efficit, & Diuę plurima corpus obit.
Nec non & duplici conueſtit tegmine Diuam
Riuulus, & geminis cautibus oſſa fouet.
Cara quidem eſt ſuperum ſummo Roſalia parenti,
Hinc Diuę in triplici marmore ſeruat opes.

DI-

DIVINITVS INVENITVR.

XXXXV.

DVm foditur diues cęco theſaurus in antro,
Nullaque theſauri vena reperta loco eſt.
Detegitur ſaxis aurum locupletius auro,
Detegitur ſaxis Diua adoperta ſuis.
Abdita prouehitur proprijs Aſcetria ſaxis,
Et profuga è matris nata receptaſinu.
Caratuę Roſalia ſinu requieſce Parentis,
Sit fugiſſe ſatis, nunc requieſſe iuuet.

VIX VRBEM INGRESSA ROSALIA, cum ex ęgro corpore peſtem abigit.

XXXXVI.

VIx patrię dulces Roſalia inuiſerat oras,
Fixerat & primo in limine Diua pedes:
Cum ſubito Diuæ ſe ſe flens obtulit æger,
Senſit & ex ægro corpore abiſſe luem.
O noua naſcentis noſtræ miracula Diuæ,
Peſtis abit, tantæ Virginis ora timet.

DIVÆ ROSALIÆ ANTRVM ODORE completur.

XXXXVII.

CORpus vbi felix Rosaliæ amplexa Panormus
Saxa recens antri concaua complet odor.
Euolitat gens lecta, specus persentit odorem,
Famaquè per nostras itquè, reditq; vias.
Scilicet hoc *D*iuæ conceptum seruat odorem,
Qui de virgineo corpore fluxit odor.

DIVÆ ROSALIÆ FAMA CRESCIT in dies.

XXXXVIII.

AVrea quæ gremio Rosaliam concha cadentē
Cæperat, & tuluo strinxerat ære manus:
Nunc fouet obductam saxo complexa rigenti,
*V*isaque compertæ tumba beata Deæ.
Alue ter o felix, ter tumba beatior aluo,
Tumba reuertentis nunc tuba facta *D*eæ es.

VE-

VERITAS D. ROSALIÆ CORPORIS oppugnatur.

XXXXIX.

QVidnã agimus? præceps ea nos sẽtẽtia vertet,
Quæ cupit, vt Diuam protinus ara colat?
Fallimur haud noſtris cumuláda altaria votis,
Ni prius hanc ſupera pandat ab arce Deus.
Pergite: nec pigeat votis obſiſtere; vota
Quo mage ſtant, votis hoc magis ara calet.

VT D. ROSALIA CIRCVMDVCITVR, obſeſſa a Dæmonibus mulier liberatur.

L.

VIx patriã ſubuecta humeris Roſalia per vrbẽ
Ducitur, & lætis callibus æra ſonant;
Ægra Acheronteis cum forte obſeſſa maniplis
Fæmina tartareos tollit in aſtra modos.
Quam litui bene iuncta ſono vox inſonat Orci;
Vel Roſalia tuum tartara numen agit.

D. RO-

D. ROSALIA CLAVDO PEDES, OCVLOS cæco restituit.

LI.

DVm sacra felici colitur Rosalia Panormo,
Et sonitum tota nomen in vrbe refert.
Exhilaratis primæua solo vestigia claudus
Imprimit, & casus lumine lumen habet.
Conspiciet Rosaliæ omnis miracula tellus,
Mira legent oculi facta, ferentque pedes.

DIVA ROSALIA SANCTIMONIALEM a papulis diuinitus liberat.

LII.

VIrgo peroptatam curis oppressa quietem
Dũ capit, & duro in stramine mẽbra leuat:
Euigilat, papulamque gemens persentit, & vltro
Hæc Diuæ cineres admouet; illa fugit.
O Sinibaldiaci vis pulueris inclyta, puluis
Plus prodesse potest, quam nocuisse lues.

OPI-

OPITVLATRICI ROSALIÆ
Votiuum Epigramma.

LIII.

DIua meas Rosalia pces, precor, excipe, & O tu
Solue potens alacri vincula dura manu.
Iam tua pesti ferum disiecit dextra venenum,
Et supero optatum fudit ab axe iubar.
Illa meis eadem disrumpat vincula plantis,
Optatumque mihi lumen amica ferat.
Sic mihi perpetua celebrabere laude Virago,
Qua duce pestis abit, Qua duce vincla cadunt.

ALIVD.

LIV.

AVxilium Rosalia tuum mihi defer ab astris,
Et tua consuetam dextera præstet opem.
Aduenio suplex lacrimanti lumine ad aram,
Quo siet inde meis certa medela malis.
Iam gremio optatam ridens fouet ara salutem,
Non minus ara malum, quam fugat ara luem.

AD

AD CIVITATEM CACABI,
cuius ſtemma corona in pelui.
CVM AB ILLVSTRISS. ET REVERENDISS.
D. D. Ioannettino Doria S. R. E.
Cardinali, ac Panormitanæ Diæceſis
Archiepiſcopo D. Roſaliæ digito,
ac verticis fruſtulo
donata eſt.

LV.

VT noua Roſaliæ mundo roſa gignitur, aurũ
Excipit, & gremio concha beata fouet.
Vtque etiam montis de culmine fudit odores,
Viſa quidem in ſertis emicuiſſe tuis.
Felix o peluis, diadema beatius: ortam
Quam complexa roſam concha, corona tenet.

LVI.

REgia quæ claro radiant in uertice ſerta
Viſa perantiquas eiaculare faces.
Diua tuis aptat ſertis floremque, roſamquè
Roſalia, vt ſpirent hæc tua ſerta decus.
Imperium tibi ſerta parant, roſa gignit amores,
Dulce erit in gremio viuere poſſe tuo.

Hæc

LVII.

HÆc decorant tibi ſerta caput, tibi dităt ab aſtris
Roſaliæ palmas hæc roſa miſſa tuas.
Regia regali demas è vertice ſerta,
Temporibuſq; aptes conſita ſerta roſis.
Roſaliam tua ſerta decent, tua tempora flores,
Roſaliæ ſacra es; tu tibi ſume roſas.

LVIII.

EXhibet auguſtam prænobile ſtēma coronā,
Auctaque Roſaliæ tanta corona roſa eſt.
Quam bene Roſaliæ fuluo roſa fulget in auro,
Quam bene compta roſis hæc tua ſerta micāt?
Roſaliæ haud vllus certè hoc locus aptior auro eſt,
Roſalię haud ſertum hoc dignius orbe roſa eſt.

LVX.

QVi veſtræ in veſtris index inſignibus vrbis
Emicat, & Regum regia ſerta notat.
Deme vel hęc claro tãdẽ de ſtẽmate ſerta,
Nobile vel ſertis Roſaliæ adde decus.
Sic Roſa præclaris Regum ſuperaddita ſertis,
Stemma quod hoc veſtro ſtemmate nobilius?

LX.

PVrpureas Vrbs ſparge roſas, Vrbs lilia fundẽ,
Dulcis & ex omni tramite ſurgat odor.
Dum tua Roſaliæ volitat per compita numen,
Diuinumque ſu o ſpargit abore decus.
Hinc gratum decus, hinc dulces afflantur odores,
Roſaliæ hæc cer tè eſt numine digna domus.

Quod

LXI.

QVod Cacabi regale caput diadema coronat,
Rosaliæ hoc cinget mox diadema caput.
Quiq; index, quẽ stemma refert, erit indicis index,
Quem tibi Rosaliæ concha beata dedit.
Stẽma tibi dat Cõcha nouum, digitumq; caputq;
Nobile pro caro stemmate stemma micet.

VARIÆ VRBES ITALIÆ D. ROSALIÆ reliquijs decorantur.

LXII.

PErge alacer Rosalia, Italosque inuise penates,
Inque tuum Italiam nobile sparge decus.
Sic stupidus Rosalia tuos colet orbis honores,
Gloria sic patriæ, sic tibi crescet honos.
Debueras alios orbis tibi quærere fines,
Vrbs tam grande tuum non capit vna decus.

VEL PERFIDA TVRCARVM, ARABVMQ;
natio D. Rosaliæ lapillos veneratur.

LXIII.

HÆc etiam Rosalia tuis est debita factis
Gloria, vt infidus te veneretur Arabs?
Quemq; sacrum Diuis negat importunus honorē,
Exhibet hunc flexo poplite Diua tibi.
Diua tuos vel amat sparsos gens perfida odores,
En silicum lambit frustula pronus Arabs.

IN GERMANIA D. ROSALIÆ
templum extruitur.

LXIV.

LÆta vbi longinquis Germania sensit ab oris,
Quæ sicula in siculis gessit alumna plagis:
Obstupuit; Diuæque sacram superextruit ędem,
Quo sub virginea tutior ęde foret.
Haud posthac paueas vllos Germania motus,
Quæ tibi structa vides templa, pericla fugant.

DIVÆ

DIVÆ ITIDEM ROSALIÆ IN GALLIA templum erigitur.

LXV.

MIra vbi per varias orbis miracula Diuæ
Gallia conspexit dissociata plagas:
Magnificum nostris templum consurgat in oris
Protulit, & Diuam Gallia prona colat.
Quis paueat posthac tetri contagia morbi?
Hoc inimica malis omnibus ara loco est.

AD ILLVSTRISS. AC REVERENDISS. D. D. Ioannettinum Doria S. R. E. Cardinalem, ac Panormitanum Archiepiscopũ, quo proregis locum tenente & *D.* Rosaliæ corpore inuento, pestis abscessit.

LXVI.

FVlmina qui quondã superas Iouis ales in oras
Vexerat, & Martis fouerat arma sinu:
En modo compositis libratus in aere pennis
Clara *P*anormeam gestat in astra rosam.
Aurea pone tuo de pectore concha timorem,
Grande peroptati pignus amoris habes.

AD

AD ILLVSTISS. D. D. VINCENTIVM del Bosco aurei velleris equitem, Vicarensem Comitem, ac Catolicæ Principem &c. quo Prætore fuit D. Rosaliæ corpus inuentum.

LXVII.

QVæ Rosa in obscuris nemorum latitasse tenebris,
*V*ixque suas visa est explicuisse comas:
Nunc silicum, nemorumq; suos cõtemnit amores,
Vt vigeat trunco, Maxime Bosche, tuo.
Debuerat nemorosa tuo Rosa viuere trunco,
Quæ nemore, aut nemorum consita prole viret.

AD ILLVSTRISS. D. D. NICOLAVM
Placidum Branciforti Comitem Raccudiæ,
Principem Leonforti &c. quo Prætore
compositis dissidentium de D.
Rosaliæ corpore virorum votis
triumphalẽ pompã triũpha-
trici Rosalię S. P. Q. P.
lætabũdus erexit.

LXVIII.

QVi leo victricès post edita funera palmas
Tollit, & hæc victo stẽmata marte refert:
Plurima nũc victis *D*iuæ post prælia bellis
Illa eadem victor sustulit arma leo.
Magne Comes parti tibi gloria danda triumphi,
Hoc, leo quæ palmis erigit, arma docent.

AD OPEM D. ROSALIAE VIRGINIS IMPLORANDAM ODE PRIOR.

DIVA, quæ cœlo frueris, potensquè
Regiam nutu moderaris vrbem,
Vrbis effusas bibe congementis

Aure querelas.

Sæuit en nostris malesanus oris
*M*orbus, & sæuo gradiens flagello
Percutit ciues, puerosquè matrum

Abripit alueo

*E*n ab extinctis populantur omnes
Ciuibus fines, gelidisque nostræ
Albicant *V*rbis, Triquetra gemente,

Ossibus arua.

En gemens flauos resoluta crines
Euolat mater, queruliſque magnum
Vocibus cœlum satiat, tuamque

Currit ad aram.

O potens ſummo Roſalia cœlo
Tende tu dextram Patriæ, grauemque
Ingraueſcentis miſerata morbi

Excute molem.

Læta quo pulſo genitrix Panormus
Geſtiat morbo, Triquetræque ſemen
Gaudij regno ſerat, & cupita

Pace fruatur.

AD GRATIAS PRO SVSCEPTO peſtis abactæ beneficio Diuæ Roſaliæ referendas.

ODE POSTERIOR.

VIrginum lætis recolit choreis
Diua ter felix tua te Panormus,
Et tuum ſuplex repetit recenti
Carmine templum.
Montium vaſtis adoperta ſaxis
Hic gemens prono colit oſſa vultu,
Et tibi toto meritas rependit

Pectore grates.

So-

Sola tu noſtris Roſalia tectis
Horridam trudis miſerata peſtem,
Et potens mortem miſera imminentem
Vrbe repellis.

Spectat exactum, Duce te, Panormus
Finibus morbum, fruiturque caris
Ciuium turmis, agitatque lætas
Læta choreas.

Iam renidentes roſeis plateas
*F*loribus comit, viridique ſedes
Fronde præcingit, facibuſque gaudens
Templa coronat.

Tu tuæ lætos Roſalia plauſus
Ore lætantis Patriæ benigno
Excipe, & præsẽs animo latẽtes
Excute morbos

FINIS.

ERRATA
SIC CORRIGITO

IN elegiæ inſcriptione. f. 1. Anno *M*illeſſimo.l. Milleſimo.

*I*nſpexiſſe iuuat; certſque. f. 19. l. certaque.

Velamine ſtripis. f. 28. l. velamine ſtirpis.

Poſt morbi feta fata legunt. f. 33. l. Poſt morbi fera fata legunt.

Sidereas tranat auras f. 38. l. ſidereas tranãt auras

*E*xcuſſam è duris cinerem f. 42. l. excuſſum è duris cinerem.

Lacrimis ſic fatur ob ortis. f. 4 l. ſic fatur obortis.

Roſaliæ hæc cer te f. 82. l. Roſaliæ hæc certe.

SI QVIS INTER LEGENDVM error oculorum aciẽ ſubterfugit, qui redactus ad lancem non ſit, prudentia, mi lector, tua opem ferat.

I. rtis.

MISC
29

6743860
11 SE 17